

EURÓPAI UNIÓ

AZ EURÓPAI PARLAMENT

A TANÁCS

Strasbourg, 2023. december 13.
(OR. en)

2022/0074 (COD)
LEX 2284

PE-CONS 47/1/23
REV 1

EF 234
ECOFIN 773
CODEC 1366

**AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE A 909/2014/EU RENDELETNEK
A KIEGYENLÍTÉSI FEGYELEM, A HATÁROKON ÁTNYÚLÓ SZOLGÁLTATÁSNYÚJTÁS, A
FELÜGYELETI EGYÜTTMŰKÖDÉS, A BANKI JELLEGŰ KIEGÉSZÍTŐ
SZOLGÁLTATÁSOK NYÚJTÁSA ÉS A HARMADIK ORSZÁGBELI KÖZPONTI
ÉRTÉKTÁRAKRA VONATKOZÓ KÖVETELMÉNYEK TEKINTETÉBEN TÖRTÉNŐ
MÓDOSÍTÁSÁRÓL, VALAMINT A 236/2012/EU RENDELET MÓDOSÍTÁSÁRÓL**

**AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS
(EU) 2023/... RENDELETE**

(2023. december 13.)

**a 909/2014/EU rendeletnek a kiegyenlítési fegyelem,
a határokon átnyúló szolgáltatásnyújtás, a felügyeleti együttműködés,
a banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtása és
a harmadik országbeli központi értéktárakra vonatkozó követelmények
tekintetében történő módosításáról,
valamint a 236/2012/EU rendelet módosításáról**

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére¹,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére²,

rendes jogalkotási eljárás keretében³,

¹ HL C 367., 2022.9.26., 3. o.

² HL C 443., 2022.11.22., 87. o.

³ Az Európai Parlament 2023. november 9-i állásponjtja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2023. november 27-i határozata.

mivel:

- (1) A 909/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet¹ a biztonságos, hatékony és zökkenőmentes kiegyenlítés előmozdítása érdekében egységesíti a pénzügyi eszközök kiegyenlítésére vonatkozó követelményeket és a központi értéktárak szervezetére és irányítására vonatkozó szabályokat. Az említett rendelet rövidebb kiegyenlítési időszakokat, a kiegyenlítési fegyelmet szolgáló intézkedéseket, szigorú szervezeti, üzletviteli és prudenciális követelményeket vezetett be a központi értéktárak számára, szigorította a központi értéktárakra és az értékpapír-kiegyenlítést támogató banki szolgáltatásokat nyújtó egyéb intézményekre vonatkozó prudenciális és felügyeleti követelményeket, valamint olyan rendszert vezetett be, amely lehetővé teszi az engedélyezett központi értéktárak számára, hogy szolgáltatásaikat az egész Unióban nyújthassák.
- (2) A 909/2014/EU rendelet hatálya alá tartozó egyes területek követelményeinek egyszerűsítése és az e területekkel kapcsolatos arányosabb megközelítés összhangban állna a Bizottság célravezető és hatásos szabályozás programjával (REFIT), amely hangsúlyozza, hogy a költségek csökkentésére és egyszerűsítésre van szükség annak érdekében, hogy az uniós szakpolitikák a leghatékonyabb módon érhék el céljaikat, és amely különösen a szabályozási és adminisztratív terhek csökkentését célozza.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 909/2014/EU rendelete (2014. július 23.) az Európai Unión belüli értékpapír-kiegyenlítés javításáról és a központi értéktárakról, valamint a 98/26/EK és a 2014/65/EU irányelv, valamint a 236/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 257., 2014.8.28., 1. o.).

- (3) A hatékony és reziliens kereskedés utáni infrastruktúrák a jól működő tőkepiaci unió alapvető elemei, és fokozzák a beruházásnak, a növekedésnek és a foglalkoztatásnak a Bizottság politikai prioritásaival összhangban történő támogatására irányuló erőfeszítéseket. Ezért a 909/2014/EU rendelet felülvizsgálata az egyik legfontosabb intézkedése a Bizottság tőkepiaci unióról szóló cselekvési tervének, amelyet a „Tőkepiaci unió a polgárok és a vállalkozások számára – új cselekvési terv” című, 2020. szeptember 24-i bizottsági közlemény határoz meg.
- (4) A Bizottság 2019-ben célzott konzultációt folytatott a 909/2014/EU rendelet alkalmazásáról. Emellett a Bizottság észrevételeket kapott az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel¹ létrehozott európai felügyeleti hatóságtól (a továbbiakban: az Európai Értékpapírpiazi Hatóság, az ESMA) és a Központi Bankok Európai Rendszerétől (a továbbiakban: a KBER) is. A kapott visszajelzésekből kiderült, hogy az érdekelt felek támogatják és relevánsnak tekintik a 909/2014/EU rendeletnek a pénzügyi eszközök biztonságos, hatékony és zökkenőmentes kiegyenlítésének előmozdítását célzó célkitűzését, és hogy nem volt szükség az említett rendelet jelentős átalakítására. A Bizottság által a 909/2014/EU rendelettel összhangban az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak benyújtott jelentést 2021. július 1-jén tették közzé. Bár az említett rendelet nem minden rendelkezése alkalmazandó még teljes mértékben, a jelentés azonosította azokat a területeket, ahol célzott fellépésre van szükség annak biztosítása érdekében, hogy az említett rendelet célkitűzése arányosabb, hatékonyabb és eredményesebb módon valósuljon meg.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 1095/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/77/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 84. o.).

- (5) A központi értéktárak számára lehetővé kell tenni, hogy belső szabályzataikban meghatározzák, hogy a fizetéseképtelenségi eljárástól eltérő mely események minősülnek a résztvevő fizetéseképtelenségének. Ezek az események általában a pénzeszközöknek vagy az értékpapíroknak az értékpapír-kiegyenlítési rendszer feltételeivel és belső szabályaival összhangban történő transzferálásának elmulasztásával kapcsolatosak.
- (6) A 909/2014/EU rendelet a kiegyenlítési fegyelemre vonatkozó szabályokat vezetett be az értékpapírügyletek kiegyenlítése megghiúsulásának megelőzése és kezelése, és ezáltal az ügyletkiegyenlítés biztonságának garantálása érdekében. Meg kell vizsgálni az Unión belüli kiegyenlítés hatékonyságának fokozását célzó további intézkedéseket és eszközöket, ideértve például az ügyletek méretének alakítását vagy a részleges kiegyenlítést is. Ennek megfelelően az ESMA-nak – a KBER tagjaival szorosan együttműködve – felül kell vizsgálnia az ágazat bevált gyakorlatait mind az Unión belül, mind nemzetközi szinten annak érdekében, hogy azonosítsa a kiegyenlítési rendszerek vagy a piaci szereplők által végrehajtható valamennyi releváns intézkedést, valamint a kiegyenlítés hatékonyságának fokozása érdekében naprakésszé tett szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia a kiegyenlítések megghiúsulásának megelőzését célzó intézkedések tekintetében.

- (7) A 909/2014/EU rendelet által bevezetett szabályok közé tartoznak különösen a jelentéstételi követelmények, a pénzbírságok rendszere és a kötelező kényszerbeszerzések. Jelenleg csak a jelentéstételi követelmények és a pénzbírságok rendszere alkalmazandó. A pénzbírságok rendszerének alkalmazása során összegyűjtött tapasztalatok, valamint a – különösen az (EU) 2018/1229 bizottsági felhatalmazáson alapuló rendeletben¹ foglalt – kiegyenlítési fegyelemhez kapcsolódó keret kidolgozása és pontosítása lehetővé tette, hogy valamennyi érdekelt fél jobban megértse e keretet és azokat a kihívásokat, amelyek e rendszer alkalmazása következtében merülnek fel. Különösen a 909/2014/EU rendeletben meghatározott pénzbírságok és kötelező kényszerbeszerzési eljárás hatályát kell pontosítani. A pénzbírságokra és a kötelező kényszerbeszerzésekre vonatkozó követelmények megkülönböztetése érdekében ezeket a követelményeket külön cikkekben kell meghatározni.

¹ A Bizottság (EU) 2018/1229 felhatalmazáson alapuló rendelete (2018. május 25.) a 909/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a kiegyenlítési fegyelemre vonatkozó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 230., 2018.9.13., 1. o.).

- (8) A kiegyenlítés olyan meghiúsulásai, amelyek kiváltó oka nem róható fel a résztvevőknek, valamint a kereskedésnek nem minősülő műveletek esetében nem alkalmazható pénzbírság vagy kötelező kényszerbeszerzés, mivel az említett intézkedéseknek a kiegyenlítés ilyen meghiúsulásaira és az ilyen műveletekre történő alkalmazása nem lenne megvalósítható, vagy káros következményekkel járhatna a piacra nézve. A kötelező kényszerbeszerzések tekintetében valószínűleg ez a helyzet áll fenn bizonyos elsődleges piaci ügyletek, értékpapír-finanszírozási ügyletek, vállalati események, átszervezések, alapok befektetési jegyeinek létrehozása és visszaváltása, kiigazítási műveletek vagy a kényszerbeszerzési eljárást szükségtelenné tevő más típusú ügyletek esetében. Hasonlóképpen, a kiegyenlítési fegyelmet szolgáló intézkedések nem alkalmazandók azokra a nem teljesítő résztvevőkre, amelyekkel szemben fizetéseképtelenségi eljárás indult, vagy abban az esetben, ha a nem teljesítő résztvevők központi szerződő felek, kivéve a központi szerződő fél által kötött olyan ügyleteket, amelyek esetében a központi szerződő fél nem közvetít a szerződő felek között.
- (9) A pénzbírság összegét minden üzleti napra ki kell számítani mindaddig, amíg a kiegyenlítés meghiúsulása fennáll. A pénzbírságok kiszámítására vonatkozó paraméterek meghatározásakor figyelembe kell venni a negatív kamatkörnyezet lehetőségét is. A nem teljesítő résztvevőre gyakorolt nem kívánt hatások elkerülése érdekében meg kell szüntetni az alacsony vagy negatív kamatkörnyezetben esetlegesen felmerülő, nemteljesítést előidéző kedvezőtlen ösztönzőket. A Bizottságnak rendszeresen felül kell vizsgálnia a pénzbírságok kiszámításához használt paramétereket, és ennek eredményeként mérlegelni kell az e bírságok kiszámításához használt módszer esetleges módosításait, ideértve például a progresszív mértékek megállapítását.

- (10) A kötelező kényszerbeszerzések negatív hatásokkal járhatnak mind rendes piaci viszonyok között, mind pedig piaci stresszhelyzetben. Ezért a kötelező kényszerbeszerzés csak végső esetben, és kizárólag az alábbi két feltétel egyidejű teljesülése esetén alkalmazható: az első, hogy más intézkedések – mint pénzbírságok vagy az olyan résztvevők központi értéktárak, központi szerződő felek vagy kereskedési helyszínek általi felfüggesztése, amelyek következetesen és rendszeresen elmulasztják a kiegyenlítést – nem vezettek az Unióban a kiegyenlítések megghiúsulásának hosszú távon fenntartható csökkenéséhez vagy alacsony szinten tartásához; a második pedig, hogy a kiegyenlítések megghiúsulásának szintje negatív hatással van vagy valószínűleg negatív hatást gyakorol az Unió pénzügyi stabilitására.
- (11) A kötelező kényszerbeszerzés bevezetésének mérlegelésekor a Bizottságnak az Európai Rendszerkockázati Testülettel folytatott konzultáció mellett fel kell kérnie az ESMA-t, hogy készítsen költség-haszon elemzést. A Bizottság számára lehetővé kell tenni, hogy e költség-haszon elemzés alapján végrehajtási jogi aktus útján bevezesse a kötelező kényszerbeszerzést. Az említett végrehajtási jogi aktusban meg kell határozni, hogy a kötelező kényszerbeszerzés mely pénzügyi eszközökre vagy ügyletkategóriákra alkalmazandó.

- (12) A kényszerbeszerzés valamely központi értéktárban résztvevő szerződő felek által ugyanazon pénzügyi eszközre vonatkozóan végrehajtott ügyletek láncára történő alkalmazása szükségtelenül megtöbbszörözheti a költségeket, és befolyásolhatja a pénzügyi eszköz likviditását. E következmények megelőzése érdekében az ilyen ügyletek résztvevői számára továbbadási mechanizmust kell lehetővé tenni. Az ügyleti lánc minden egyes résztvevője számára lehetővé kell tenni a kényszerbeszerzési kötelezettség továbbadását a következő résztvevőnek.
- (13) A kötelező kényszerbeszerzések csak akkor teszik lehetővé egy pénzügyi eszköz kényszerbeszerzési ára és az eredeti ügyleti ára közötti különbséget eladó általi megfizetését a vevőnek, ha az adott kényszerbeszerzés referenciaára magasabb, mint az eredeti ügyleti ár. Ez az aszimmetria indokolatlanul előnyös lenne a vevő számára abban az esetben, ha a kényszerbeszerzési referenciaár alacsonyabb az eredeti ügyleti árnál. Ezenkívül a továbbadási mechanizmus alkalmazását is ellehetetlenítené, mivel – nevezetesen – a fizetendő összegek az ügyleti lánc egyes lépéseiben eltérhetnek attól függően, hogy az egyes közvetítők mikor hajtják végre a kényszerbeszerzést. Ezért az említett aszimmetriát meg kell szüntetni annak biztosítása érdekében, hogy az ügyletkötő felekre vonatkozó gazdasági feltételek visszaálljanak azokra, amelyeket akkor alkalmaztak volna, ha az eredeti ügyletre került volna sor.

- (14) A 236/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet¹ szerinti kötelező fedezeti vételi eljárások [helyesen: kényszerbeszerzési eljárások] alkalmazása az (EU) 2018/1229 felhatalmazáson alapuló rendelet hatálybalépésének következtében 2022. február 1-jén megszűnt. A 236/2012/EU rendelet szerinti fedezeti vételi eljárások [helyesen: kötelező kényszerbeszerzési eljárások] azonban függetlenek voltak a 909/2014/EU rendelet szerinti rendszertől, és azokat továbbra is alkalmazni kellett volna. Ezért helyénvaló a 236/2012/EU rendeletbe visszailleszteni a kötelező kényszerbeszerzésre vonatkozó rendelkezést. Azok az ügyletek, amelyek az említett rendelkezés hatálya alá tartoznak majd, nem tartozhatnak a 909/2014/EU rendelet szerinti kötelező kényszerbeszerzés hatálya alá.
- (15) A nem központi szerződő fél által elszámolt ügyletek lehetnek biztosítékkal nem fedezettek, és ezért minden kereskedéshelyszín-tag vagy ügyletkötő fél viseli a partnerkockázatot. E kockázat más szervezetekre – például valamely központi értéktár résztvevőire – való áthelyezése arra kényszerítené a résztvevőket, hogy a partnerkockázatnak való kitettségüket biztosítékkal fedezzék, ami az értékpapír-kiegyenlítés költségeinek aránytalan növekedéséhez vezethetne. Ezért adott esetben a kereskedési helyszín nem teljesítő tagjának vagy a nem teljesítő ügyletkötő félnek kell felelősséget vállalnia az árkülönbözetnek, a pénzbeli kártalanításnak és a kényszerbeszerzés költségeinek a megfizetéséért.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 236/2012/EU rendelete (2012. március 14.) a short ügyletekről és a hitel-nemteljesítési csereügyletekkel kapcsolatos egyes szempontokról (HL L 86., 2012.3.24., 1. o.).

- (16) A kötelező kényszerbeszerzések alkalmazása esetén a Bizottság számára lehetővé kell tenni, hogy bizonyos kivételes helyzetekben ideiglenesen felfüggeszesse azok alkalmazását. Az ilyen felfüggesztést a pénzügyi eszközök meghatározott kategóriái esetében kell lehetővé tenni, amennyiben az a pénzügyi stabilitást vagy az uniós pénzügyi piacok szabályos működését fenyegető komoly veszély elkerülése vagy kezelése érdekében szükséges. A felfüggesztésnek ezekkel a célokkal arányosnak kell lennie.
- (17) Az ESMA-nak naprakésszé tett szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia a 909/2014/EU rendelet e rendelettel bevezetett módosításainak figyelembevétele céljából. Ez lehetővé tenné a Bizottság számára, hogy elvégezze az említett hatályos szabályozástechnikai standardokban meghatározott követelmények pontosítása érdekében szükséges javításokat és módosításokat. Az ESMA-nak továbbá szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben meghatározza a továbbadási mechanizmus részleteit, azon ügylettípusokat, amelyek esetében nincs szükség kényszerbeszerzési eljárásra, valamint azt, hogy a kötelező kényszerbeszerzés végrehajtása során hogyan kell figyelembe venni a lakossági befektetők sajátosságait.
- (18) Amennyiben egy központi értéktár nem végez kiegyenlítési tevékenységet az engedélyezési folyamat kezdete előtt, az annak meghatározására szolgáló kritériumok megállapításakor, hogy mely érintett hatóságokat kell bevonni az ilyen engedélyezési folyamatba, figyelembe kell venni a várható kiegyenlítési tevékenységet annak biztosítása érdekében, hogy az adott központi értéktár tevékenységeiben potenciálisan érdekelt valamennyi érintett hatóság véleményét számításba vegyék.

- (19) Amennyiben egy új központi értéktár engedély iránti kérelmet nyújt be, de – mivel a központi értéktár még nem működik – bizonyos követelményeknek való megfelelése nem értékelhető, az illetékes hatóság számára lehetővé kell tenni, hogy megadja az engedélyt, ha észszerűen feltételezhető, hogy az adott központi értéktár tevékenységeinek tényleges megkezdésekor meg fog felelni a 909/2014/EU rendeletnek. Ez az értékelés különösen fontos a megosztott főkönyvi technológia használata és az (EU) 2022/858 európai parlamenti és tanácsi rendelet¹ alkalmazása tekintetében.
- (20) Míg a 909/2014/EU rendelet előírja, hogy a nemzeti felügyeleti hatóságok működjenek együtt az érintett hatóságokkal és vonják be őket, nem kötelesek tájékoztatni az érintett hatóságokat arról, hogy véleményüket figyelembe vették-e az engedélyezési eljárás során, és ha igen, milyen módon, vagy hogy a rendszeres felülvizsgálatok és értékelések során tártak-e fel további problémákat. Az érintett hatóságok számára ezért lehetővé kell tenni, hogy indokolással ellátott véleményt bocsássanak ki a központi értéktárak engedélyezéséről, valamint a felülvizsgálati és értékelési folyamatról. Az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük az ilyen véleményeket, vagy meg kell indokolniuk, hogy miért nem követték ezeket. Az illetékes hatóságoknak tájékoztatniuk kell az érintett hatóságokat és a többi hatóságot, amellyel konzultációra került sor az engedélyezési eljárás eredményeiről. Az illetékes hatóságoknak tájékoztatniuk kell az érintett hatóságokat, az ESMA-t és a kollégiumot a felülvizsgálati és értékelési folyamat eredményeiről.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/858 rendelete (2022. május 30.) a megosztott főkönyvi technológián alapuló piaci infrastruktúrák kísérleti rendszeréről, valamint a 600/2014/EU és a 909/2014/EU rendelet, továbbá a 2014/65/EU irányelv módosításáról (HL L 151., 2022.6.2., 1. o.).

- (21) Módosítani kell az alapvető szolgáltatások harmadik fél részére történő kiszervezésének a központi értéktár számára történő engedélyezésére, illetve a központi értéktár tevékenységeinek bizonyos egyéb szolgáltatásokra való kiterjesztésének engedélyezésére vonatkozó határidőkről szóló rendelkezéseket annak érdekében, hogy megszűnjenek az említett határidők és az általános engedélyezési eljárás határidői közötti nem szándékolt következetlenségek.
- (22) A központi értéktárak illetékes hatóságok általi rendszeres felülvizsgálata és értékelése szükséges annak biztosításához, hogy a központi értéktárak továbbra is megfelelő intézkedésekkel, stratégiákkal, eljárásokkal és mechanizmusokkal rendelkezzenek azon kockázatok értékelésére, amelyeknek a központi értéktárak ki vannak vagy ki lehetnek téve, vagy amelyek veszélyeztethetik az értékpapírpiacok zavartalan működését. A tapasztalatok azonban azt mutatják, hogy az éves felülvizsgálat és értékelés aránytalanul nagy terhet jelent mind a központi értéktárak, mind az illetékes hatóságok számára, hozzáadott értéke pedig csekély. Az illetékes hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy egy megfelelőbb – legalább háromévenként egyszeri – gyakoriságot határozzanak meg minden egyes központi értéktár felülvizsgálata és értékelése vonatkozásában annak érdekében, hogy enyhítsék az említett terhet, és hogy elkerüljék az információk egymást követő vizsgálatok során történő megkettőzését. Továbbá a felülvizsgálat és az értékelés megfelelő gyakoriságának és részletességének meghatározásakor az illetékes hatóságnak mérlegelnie kell, hogy mi lenne arányos, figyelembe véve a központi értéktár méretét, rendszerszemponitú jelentőségét, kockázati profilját, jellegét, nagyságrendjét és összetettségét is. Az illetékes hatóságok felügyeleti kapacitásait és a pénzügyi stabilitás megőrzésére irányuló célkitűzést azonban nem szabad aláásni. Ezért az illetékes hatóságoknak továbbra is lehetőséget kell biztosítani arra, hogy további felülvizsgálatokat és értékeléseket végezzenek. A banki jellegű kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó központi értéktárak a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv¹ szerint szintén felülvizsgálat és értékelés hatálya alá tartoznak.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

(23) Egy központi értéktárnak fel kell készülnie azokra a forgatókönyvekre, amelyek esetleg megakadályozhatják abban, hogy képes legyen folyamatosan biztosítani kritikus műveleteit és szolgáltatásait, és e forgatókönyvekben a helyreállítási vagy rendezett felszámolási lehetőségek széles skálájának hatékonyságát értékelnie kell. A 909/2014/EU rendelet követelményeket vezetett be e tekintetben, egyebek mellett kötelezve az illetékes hatóságokat arra, hogy előírják a központi értéktár számára egy megfelelő helyreállítási terv benyújtását, és minden egyes központi értéktárra vonatkozóan gondoskodjanak a megfelelő szanalási terv kidolgozásáról és naprakészen tartásáról. Jelenleg azonban nem létezik olyan harmonizált szanalási rendszer, amely alapján szanalási tervet lehetne készíteni. A banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására engedéllyel rendelkező központi értéktárak a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv¹ hatálya alá tartoznak. Azonban azon központi értéktárakra vonatkozóan, amelyek nem jogosultak ilyen szolgáltatások nyújtására, és ezért a 2014/59/EU irányelv értelmében nem minősülnek olyan hitelintézeteknek, amelyeknek helyreállítási és szanalási tervekkel kell rendelkezniük, nincsenek konkrét rendelkezések. Ezért pontosításokat kell bevezetni a központi értéktárakra alkalmazandó követelmények jobb összehangolása érdekében, figyelembe véve az összes központi értéktárra vonatkozó uniós helyreállítási és szanalási keret hiányát. A követelmények megkettőzésének elkerülése érdekében, amennyiben a 2014/59/EU irányelv alapján a központi értéktárra vonatkozóan helyreállítási és szanalási tervet dolgoztak ki, ez a központi értéktár nem kötelezhető arra, hogy a 909/2014/EU rendelet szerinti helyreállítási vagy rendezett felszámolásra vonatkozó terveket készítsen, amennyiben az említett tervekben feltüntetendő információkat már rendelkezésre bocsátották. Az ilyen központi értéktáraknak ugyanakkor az illetékes hatóságuk rendelkezésére kell bocsátaniuk az említett irányelv alapján kidolgozott helyreállítási terveket.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanalását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

- (24) A 909/2014/EU rendeletben meghatározott eljárás, amely a valamely központi értéktár által a központi értéktár engedélyezése szerinti tagállam jogától eltérő tagállami jognak a hatálya alá tartozó pénzügyi eszközökkel kapcsolatban nyújtott hitelesítési és központi számlavezetési szolgáltatásokra vonatkozó, megterhelőnek bizonyult, és annak egyes követelményei nem egyértelműek. Ez az eljárás aránytalanul költséges és hosszadalmas folyamatot eredményezett a központi értéktárak számára. Az eljárást ezért egyértelműsíteni és egyszerűsíteni kell a határokon átnyúló kiegyenlítés előtt álló akadályok hatékonyabb felszámolásához, lehetővé téve az engedélyezett központi értéktárak számára, hogy teljes mértékben élvezhessék az Unión belüli szolgáltatásnyújtás szabadságának előnyeit. Azon intézkedések sérelme nélkül, amelyeket a központi értéktáraknak meg kell hozniuk annak érdekében, hogy felhasználóik meg tudjanak felelni a nemzeti jogszabályoknak, egyértelművé kell tenni, hogy melyik a releváns jogi keret arra az elemzésre vonatkozóan, amelyet a központi értéktárnak a 909/2014/EU rendelet értelmében el kell végeznie az általa annak érdekében meghozni szándékozott intézkedések vonatkozásában, hogy felhasználói meg tudjanak felelni egy másik tagállam jogának, és hogy az elemzést csak a részvényekre kell korlátozni. A fogadó tagállam illetékes hatósága számára lehetővé kell tenni, hogy észrevételeket tegyen az adott tagállam jogával kapcsolatos elemzéssel kapcsolatban. A végső döntést a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának kell meghoznia.

- (25) A határokon átnyúló szolgáltatásokat nyújtó központi értéktárak felügyeletével kapcsolatos jobb együttműködés elősegítése érdekében a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága számára lehetővé kell tenni, hogy felkérje a fogadó tagállamok illetékes hatóságainak és az ESMA-nak a munkatársait, hogy a fióktelepeknél helyszíni vizsgálatokban vegyenek részt. A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának az ESMA és a kollégium részére is továbbítania kell a helyszíni vizsgálatok megállapításait, valamint az említett illetékes hatóság által meghatározott korrekciós intézkedésekre vagy szankciókra vonatkozó információkat.

(26) A 909/2014/EU rendelet előírja az egynél több tagállam jogának hatálya alá tartozó pénzügyi eszközökkel kapcsolatos szolgáltatásokat kínáló központi értéktárak működésében érdekelt hatóságok együttműködését. Mindazonáltal a felügyeleti keretrendszerek továbbra is széttagoltak, és az érintett központi értéktártól függően különbségekhez vezethetnek a felügyeleti hatáskörök elosztását és jellegét tekintve. Ez a széttagoltság akadályokat gördít a központi értéktárak határokon átnyúló szolgáltatásnyújtása elé az Unióban, állandósítja az uniós kiegyenlítési piac fennmaradó hatékonysági problémáit, és negatív hatást gyakorol az uniós pénzügyi piacok stabilitására. Bár a 909/2014/EU rendelet rendelkezik a kollégiumok létrehozásának lehetőségéről, ezt a lehetőséget ritkán alkalmazták. Az illetékes hatóságok általi felügyelet hatékony és eredményes koordinációjának biztosítása érdekében a kollégiumok létrehozását bizonyos feltételek mellett kötelezővé kell tenni. Felügyeleti kollégiumot kell létrehozni azon központi értéktárak számára, amelyek tevékenységei legalább két fogadó tagállamban lényegi fontosságúnak minősülnek az értékpapírpiacok működése és a befektetők védelme szempontjából. Az e rendelet alapján létrehozott kollégium nem akadályozhatja meg és nem helyettesítheti az illetékes hatóságok közötti együttműködés egyéb formáit. Az ESMA-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia azon kritériumok kialakítása céljából, amelyek alapján megállapítható, hogy a tevékenységek lényegi fontosságúak-e. A kollégium tagjai számára lehetővé kell tenni annak kérelmezését, hogy a kollégium nem kötelező erejű véleményt fogadjon el a központi értéktárak felülvizsgálata és értékelése során, illetve a banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtóinak felülvizsgálata és értékelése során azonosított kérdésekről, a központi értéktárak által nyújtott tevékenységek és szolgáltatások kiterjesztésével vagy kiszervezésével kapcsolatos kérdésekről, illetve a 909/2014/EU rendelet követelményeinek a fogadó tagállamban történő szolgáltatásnyújtásból eredő esetleges megsértéséről. A nem kötelező erejű véleményeket egyszerű többségi szavazással kell elfogadni.

- (27) Az ESMA és az illetékes hatóságok jelenleg több tényező eredményeképp is korlátozott információkkal rendelkeznek a harmadik országbeli központi értéktárak által a valamely tagállam jogának hatálya alá tartozó pénzügyi eszközökkel kapcsolatban kínált szolgáltatásokról. Az első a már a 909/2014/EU rendelet alkalmazásának kezdőnapja előtt az Unióban központi számlavezetési és hitelesítési szolgáltatásokat nyújtó harmadik országbeli központi értéktárakra vonatkozó elismerési követelmények halasztott, megszűnési időpont nélküli, az említett rendelet 69. cikkének (4) bekezdése szerinti alkalmazása. A második az a tény, hogy ha a harmadik országbeli központi értéktár csak kiegyenlítési szolgáltatást nyújt, nem tartozik elismerési követelmények hatálya alá. A harmadik pedig az, hogy a 909/2014/EU rendelet nem írja elő a harmadik országbeli központi értéktárak számára, hogy értesítsék az uniós hatóságokat a valamely tagállam jogának hatálya alá tartozó pénzügyi eszközökhöz kapcsolódó tevékenységeikről. Az információhiány miatt sem a kibocsátók, sem az uniós vagy nemzeti szintű hatóságok nem tudják szükség esetén értékelni e központi értéktárak tevékenységét az Unióban. Ezért a harmadik országbeli központi értéktárak számára elő kell írni, hogy tájékoztassák az uniós hatóságokat a valamely tagállam jogának hatálya alá tartozó pénzügyi eszközökkel kapcsolatos tevékenységeikről.
- (28) A 909/2014/EU rendelet előírja a központi értéktárak számára, hogy olyan ügyvezető szervvel rendelkezzenek, amelyben a tagok legalább egyharmada, de minimum két fő független tag. A függetlenség fogalma következetesebb alkalmazásának biztosítása érdekében ezt a fogalmat – a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben¹ lévő „független igazgatósági tag” fogalommeghatározással összhangban – pontosítani kell.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 648/2012/EU rendelete (2012. július 4.) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról (HL L 201., 2012.7.27., 1. o.).

- (29) A 909/2014/EU rendelet nem tartalmaz a központi értéktárak tőkéjében való befolyásoló részesedés megszerzésére vagy növelésére alkalmazandó konkrét követelményeket. Ezeket a követelményeket – a 648/2012/EU rendeletben és a 2013/36/EU irányelvben megállapított rendelkezésekhez hasonló, a központi értéktár részvényesi szerkezetére vonatkozó követelmények következetes alkalmazásának biztosítása érdekében – tehát be kell vezetni, többek között a követendő eljárásokra vonatkozóan is. Az ESMA-nak iránymutatásokat kell kidolgoznia a központi értéktár üzleti tevékenységét irányító bármely személy alkalmasságának értékelésére, valamint a központi értéktárakban történő közvetlen vagy közvetett részesedésszerzés vagy -növelés prudenciális értékelésének eljárási szabályaira és értékelési kritériumaira vonatkozóan.
- (30) Az azon főbb rendelkezésekkel kapcsolatos jogbiztonság biztosítása érdekében, amelyekkel kapcsolatban a felhasználói bizottságoknak tanácsot kell adniuk az ügyvezető szervnek, pontosítani kell, hogy mely elemek szerepelnek a „szolgáltatási szintben”.
- (31) Tekintettel az ügyletek biztonságában betöltött központi szerepükre, a központi értéktáraknak nemcsak csökkenteniük kell az értékpapírok letéti őrzéséhez és az értékpapírügyletek kiegyenlítéséhez kapcsolódó kockázatokat, hanem törekedniük kell ezen kockázatok minimalizálására is.
- (32) Számos, az Unióban letelepedett központi értéktár működtet késleltetett nettó kiegyenlítést alkalmazó értékpapír-kiegyenlítési rendszereket. Ezeknek a központi értéktáraknak megfelelően mérniük kell, nyomon kell követniük, valamint kezelniük kell az ilyen kiegyenlítés alkalmazásából eredő kockázatokat.

- (33) Bizonyos körülmények között egy értékpapír két különböző tagállam társasági jogának vagy más hasonló jogának hatálya alá tartozhat. Ez a helyzet különösen azon hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok esetében, ahol a kibocsátót az egyik tagállamban jegyezték be, de az értékpapírokat egy másik tagállam joga szerint bocsátják ki. Fontos tisztázni, hogy ilyen esetekben továbbra is alkalmazni kell mindkét tagállam társasági jogát vagy más hasonló jogát. Az alkalmazandó jog megválasztására nem a 909/2014/EU rendeletnek kell irányadónak lennie, ennél fogva annak a kibocsátó mérlegelési jogkörében kell maradnia, vagy azt más módon jogszabályban kell meghatározni.
- (34) Annak biztosítása érdekében, hogy azok a kibocsátók, amelyek értékpapírjaikat egy másik tagállamban letelepedett központi értéktárnál tartják nyilván, meg tudjanak felelni az adott tagállam társasági jogának vagy más hasonló jogának, a tagállamoknak rendszeresen aktualizálniuk kell az ilyen kulcsfontosságú vonatkozó nemzeti jogi rendelkezések jegyzékét és azt közzététel céljából továbbítaniuk kell az ESMA-nak.
- (35) A valamely elszámoló ügynök fizetésektelenségéből eredő kiegyenlítési kockázatok elkerülése érdekében a központi értéktáraknak, amennyiben ez lehetséges és megvalósítható, az értékpapír-kiegyenlítési rendszerüket érintő pénzeszközfizetéseket egy központi banknál nyitott számlán keresztül kell kiegyenlíteniük. Amennyiben ez nem lehetséges és megvalósítható, például amikor a központi értéktár nem felel meg a székhelye szerinti tagállam központi bankjától eltérő központi bankban történő számlanyitás feltételeinek, a központi értéktár számára lehetővé kell tenni, hogy az értékpapír-kiegyenlítési rendszereit érintő pénzeszközfizetéseket részben vagy egészben a központi értéktár letelepedési helye szerinti ország pénznemétől eltérő pénznemben központi értéktáraknál nyitott számlákon keresztül vagy banki szolgáltatások nyújtására engedéllyel rendelkező hitelintézeteknél nyitott számlákon keresztül egyenlítse ki a 909/2014/EU rendeletben megállapított feltételek szerint.

- (36) A kiegyenlítési piac hatékonyságának megfelelőbb támogatása, a tőkepiacok elmélyítése és a határokon átnyúló kiegyenlítés fokozása érdekében a 909/2014/EU rendelettel összhangban banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására engedéllyel rendelkező azon központi értéktárak számára, amelyek esetében a releváns kockázatokat már nyomon követik, lehetővé kell tenni, hogy az említett szolgáltatásokat igénybe venni kívánó központi értéktár letelepedési helye szerinti ország pénznemétől eltérő pénznemben az pénzeszközfizetések kiegyenlítéséhez kapcsolódó szolgáltatásokat kínálhassanak a 2013/36/EU irányelv szerint nem engedélyezett központi értéktáraknak, függetlenül attól, ugyanahhoz a vállalatcsoporthoz tartoznak-e. A központi értéktárak vagy hitelintézetek kijelölésére vonatkozó engedély kizárólag a banki jellegű kiegészítő szolgáltatásokat igénybe venni szándékozó központi értéktár értékpapír-kiegyenlítési rendszereit érintő pénzeszközfizetések részben vagy egészben történő kiegyenlítésére használható fel. Semmilyen más tevékenység végzése céljából nem lehet felhasználni. Lehetővé kell tenni azt is, hogy azok a központi értéktárak, amelyek az értékpapír-kiegyenlítési rendszereiket érintő pénzeszközfizetéseket részben vagy egészben saját számláikon keresztül szándékoznak kiegyenlíteni, vagy más módon szándékoznak banki jellegű kiegészítő szolgáltatásokat nyújtani, engedélyt kapjanak erre a 909/2014/EU rendeletben megállapított feltételek szerint.

- (37) A banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására engedéllyel nem rendelkező központi értéktárak számára lehetővé kell tenni, hogy a pénzeszközfizetéseket egy megfelelő értékhatár alatt a 909/2014/EU rendelettel összhangban banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására engedéllyel rendelkező központi értéktáraknál nyitott számlákon, valamint bármely hitelintézetnél nyitott számlákon keresztül, bármilyen pénznemben kiegyenlítsék. Ezen értékhatárnak az ilyen pénzeszközfizetéssel történő kiegyenlítések maximális aggregált összegén kell alapulnia. Az értékhatárt ezenkívül úgy kell kalibrálni, hogy az elősegítse a hatékony kiegyenlítést, és lehetővé tegye a központi értéktárak számára, hogy a pénzeszközzel történő kiegyenlítés tekintetében olyan szintet érjenek el, amely felett a 2013/36/EU irányelv szerinti banki engedély megkövetelése vagy valamely kibocsátó központi bankhoz való csatlakozás relevánssá válik, ugyanakkor biztosítva a pénzügyi stabilitást és korlátozva az ezen értékhatár alatt alkalmazandó eltérésekből eredő kockázati következményeket. Az értékhatár kalibrálásakor figyelembe kell venni, hogy a központi értéktárnak képesnek kell lennie a kifizetések különböző pénznemekben – különösen a leglikvidebb pénznemekben – történő kiegyenlítésére, ugyanakkor olyan megfelelő korlátot kell megállapítania, amely a központi értéktár egészére alkalmazandó lenne. Az értékhatár kalibrálásakor azt is tekintetbe kell venni, hogy el kell kerülni a központi banki pénzben történő kiegyenlítésről való szándékolatlan áttérést.

(38) Az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel¹ létrehozott európai felügyeleti hatóságot (a továbbiakban: az Európai Bankhatóság, az EBH) mint banki és hitelkockázati kérdésekben különleges szakértelemmel rendelkező szervet kell megbízni azzal, hogy dolgozzon ki szabályozástechnikai standardtervezeteket a megfelelő értékhatár meghatározása, valamint az ehhez kapcsolódó megfelelő kockázatkezelési és prudenciális követelmények megállapítása céljából. Az EBH-nak egyúttal szorosan együtt kell működnie a KBER tagjaival, illetve az ESMA-val. A Bizottságot fel kell hatalmazni, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 290. cikkének megfelelően elfogadja az említett szabályozástechnikai standardokat. Az illetékes hatóságoknak – amelyek az értékhatárt rendszeresen nyomon követik – továbbítaniuk kell megállapításaikat az azokat alátámasztó adatokkal együtt az ESMA-nak és az EBH-nak, valamint megállapításaikat a KBER tagjainak, különösen annak érdekében, hogy azokat az EBH figyelembe vegye a KBER és az ESMA tagjaival együttműködésben a banki jellegű kiegészítő szolgáltatásokról készítendő rendszeres jelentésben.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

- (39) A központi értéktárak – ideértve a banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására engedéllyel rendelkezőket is – és a kijelölt hitelintézetek kockázatkezelési és prudenciális kereteinek ki kell terjedniük a releváns kockázatokra . Az e kockázatok fedezésére szolgáló eszközöknek magukban kell foglalniuk az elegendő figyelembe vehető likvid források fenntartását valamennyi releváns pénznemben, valamint annak biztosítását, hogy a stresszforogatókönyvek kellően erősek legyenek. A központi értéktáraknak azt is biztosítaniuk kell, hogy a kapcsolódó likviditási kockázatokat hitelképes intézményekkel kötött, rendkívül megbízható finanszírozási megállapodásokkal kezeljék és fedezzék; e megállapodásoknak kötelezettségvállalást kell tartalmazniuk vagy hasonló megbízhatóságúaknak kell lenniük. A banki jellegű kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó központi értéktáraknak az e szolgáltatások nyújtásából eredő potenciális hitel-, likviditási és koncentrációs kockázatok kezelésére vonatkozó konkrét szabályokkal és eljárásokkal is rendelkezniük kell. Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia a meglévő szabályozástechnikai standardoknak a prudenciális követelmények e változásainak figyelembevétele érdekében történő aktualizálása céljából. Ez lehetővé tenné a Bizottság számára, hogy elvégezhesse a szükséges módosításokat az említett szabályozástechnikai standardokban meghatározott követelmények – például az esetleges likviditási problémák kezelésére vonatkozó követelmények – pontosítása érdekében.
- (40) Az érintett hatóságok és az illetékes hatóságok számára a banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtásának engedélyezéséről szóló, indokolással ellátott vélemény kibocsátására rendelkezésre álló mindössze egy hónapos időszak túl rövidnek bizonyult ahhoz, hogy ezek a hatóságok megalapozott elemzést tudjanak végezni. Ezért hosszabb, két hónapos időszakot kell előírni ebben a rendeletben.

- (41) Annak érdekében, hogy az Unióban letelepedett és a harmadik országbeli központi értéktárak elegendő időt kapjanak a tevékenységeik engedélyezésének és elismerésének kérelmezésére, a 909/2014/EU rendelet engedélyezési és elismerési követelményei alkalmazásának kezdőnapját eredetileg elhalasztották az említett rendelet szerinti engedélyezési vagy elismerési határozat meghozataláig. Az említett rendelet hatálybalépése óta elegendő idő telt el. Ezért ezeknek a követelményeknek mostantól alkalmazandónak kell lenniük egyrészt azért, hogy egyenlő versenyfeltételeket biztosítsanak minden olyan központi értéktár számára, amely valamely tagállam jogának hatálya alá tartozó pénzügyi eszközökkel kapcsolatban szolgáltatásokat kínál, másrészt azért, hogy a befektetők védelméhez és a pénzügyi stabilitás nyomon követéséhez szükséges információk az uniós és a nemzeti szintű hatóságok rendelkezésére álljanak.

(42) A 909/2014/EU rendelet jelenleg arra kötelezi az ESMA-t, hogy az EBH-val, az illetékes nemzeti hatóságokkal és az érintett hatóságokkal együttműködve 12 témáról készítsen éves jelentéseket, és ezeket a jelentéseket évente nyújtsa be a Bizottságnak. Ez a követelmény aránytalan, tekintettel arra, hogy bizonyos témák a jellegükből fakadóan nem igényelnek éves aktualizálást. E jelentések gyakoriságát és számát ezért át kell gondolni az ESMA és az illetékes hatóságok terheinek csökkentése érdekében, ugyanakkor biztosítani kell, hogy a Bizottság megkapja a 909/2014/EU rendelet végrehajtásának felülvizsgálatához szükséges információkat. Az e rendelet által a 909/2014/EU rendelet kiegyenlítési fegyelmi rendszerébe bevezetett változtatásokra tekintettel azonban helyénvaló előírni, hogy az ESMA rendszeresen jelentéseket készítsen a Bizottság számára néhány további témáról, például az illetékes hatóságok által az olyan helyzetek kezelése érdekében hozott intézkedésekről, amikor egy központi értéktár kiegyenlítési hatékonysága egy hat hónapos időszakban jelentősen alacsonyabb, mint az Unió piacán rögzített átlagos kiegyenlítés hatékonysági szintek, valamint további szabályozási eszközök alkalmazásának lehetőségéről az uniós kiegyenlítési hatékonyság javítása érdekében. Az ESMA-nak emellett a KBER tagjaival együttműködve jelentést kell benyújtania az Európai Parlament és a Tanács számára a kiegyenlítési ciklus esetleges lerövidítéséről is annak érdekében, hogy információkkal szolgáljon az e témával kapcsolatos esetleges jövőbeli lépésekhez. Az EBH-nak éves jelentést kell készítenie, amely az illetékes hatóságok által a pénzeszközfizetések kiegyenlítésére vonatkozó értékhatár nyomon követése során tett megállapításokra összpontosít. A Bizottság kérésére az ESMA-nak költség-haszon elemzést kell készítenie, amelyet a kötelező kényszerbeszerzésekről szóló végrehajtási jogi aktus alapjául kell felhasználni.

(43) E rendelet hatékonyságának biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a pénzbírságok szintjének kiszámításához használt paraméterek kidolgozásakor a kiegyenlítés meghiúsulásának időtartama, a kiegyenlítés meghiúsulásának pénzügyeszköz-kategóriánkénti szintje, és annak a hatásnak, amelyet az alacsony vagy negatív kamatlábak gyakorolhatnak a szerződő felek ösztönzőire és a meghiúsulásokra figyelembe vétele érdekében, valamint e paraméterek felülvizsgálatának céljából; továbbá hogy meghatározza, hogy egy kiegyenlítés meghiúsulásának melyik mögöttes oka nem róható fel a résztvevőknek és mely műveletek nem minősülnek kereskedésnek. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban¹ megállapított elvekkel összhangban kerüljön sor. Így különösen a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

¹ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

- (44) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkével, valamint az 1093/2010/EU rendelet és az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban elfogadja az EBH és az ESMA által kidolgozott, a következőkre vonatkozó szabályozástechnikai standardokat: a kötelező kényszerbeszerzési eljárásnak a továbbadási mechanizmus részleteire vonatkozó előírásai, azon ügylettípusok, amelyek esetében nincs szükség kényszerbeszerzési eljárásra, valamint az, hogy a kötelező kényszerbeszerzés végrehajtása során hogyan kell figyelembe kell venni a lakossági befektetők sajátosságait; a harmadik országbeli központi értéktárak által bejelentendő információk; azok a feltételek, amelyek alapján egy központi értéktár tevékenységei lényegi fontosságúnak minősülnek; egy banki jellegű kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó központi értéktár által kidolgozandó szabályok és eljárások; a hitel- és likviditási kockázatok központi értéktárak általi mérésére, nyomon követésére, kezelésére és az ezekkel kapcsolatos jelentéstételre vonatkozó részletek a késleltetett nettó kiegyenlítéssel összefüggésben; az az értékhatár, amely alatt a központi értéktárak bármely hitelintézetet igénybe vehetnek a pénzeszközfizetések kiegyenlítésére; valamint a likviditással kapcsolatos aktualizált prudenciális követelmények és a hitel-, likviditási és koncentrációs kockázatok kezelésére vonatkozó szabályok és eljárások a banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására engedéllyel rendelkező központi értéktárak esetében.

- (45) Az e rendelet által bevezetett módosítások végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében, és különös tekintettel a kötelező kényszerbeszerzésre vonatkozó követelmények alkalmazására és felfüggesztésére – amennyiben e követelmények alkalmazandók –, a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek¹ megfelelően kell gyakorolni. A Bizottságnak azonnal alkalmazandó végrehajtási jogi aktusokat kell elfogadnia, ha a kötelező kényszerbeszerzések alkalmazásával és felfüggesztésével összefüggésben felmerülő, kellően indokolt esetben ez rendkívül sürgős okból szükséges.
- (46) Az EUMSZ 290. és 291. cikke alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló és végrehajtási jogi aktusok uniós jogi aktusoknak minősülnek. Az EUMSZ 127. cikkének (4) bekezdése és 282. cikkének (5) bekezdése értelmében az Európai Központi Bankkal (a továbbiakban: az EKB) a hatáskörébe tartozó valamennyi uniós jogi aktusra irányuló javaslattal kapcsolatban konzultálni kell. Amennyiben a Szerződések előírják az EKB-val folytatott konzultációt, az EKB-val megfelelően konzultálni kell az e rendelet alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló és végrehajtási jogi aktusokról.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

- (47) Mivel e rendelet céljait, nevezetesen a határokon átnyúló kiegyenlítés központi értéktárak általi nyújtásának növelését, az adminisztratív terhek és a megfelelési költségek csökkentését és annak biztosítását, hogy a hatóságok elegendő információval rendelkezzenek a kockázatok nyomon követéséhez, a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az intézkedések terjedelme és hatásai miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat a szubszidiaritásnak az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt elvével összhangban. Az említett cikkben foglalt arányosság elvével összhangban ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.

(48) A pénzbírságokra vonatkozó szabályok felülvizsgált hatályának, a felügyeleti kollégiumok létrehozására vonatkozó új követelményeknek, a harmadik országbeli központi értéktárak által a valamely tagállam jogának hatálya alá tartozó pénzügyi eszközökkel kapcsolatban nyújtott alapvető szolgáltatások általuk történő bejelentésének, a késleltetett nettó kiegyenlítésre vonatkozó új szabályoknak, azon felülvizsgált értékhatárnak, amely alatt a hitelintézetek kiegyenlíthetik a központi értéktár értékpapír-kiegyenlítési rendszerének egy részére vonatkozó pénzeszközfizetéseket, valamint a 909/2014/EU rendelet 59. cikke értelmében banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására engedéllyel rendelkező hitelintézetekre és központi értéktárakra vonatkozó felülvizsgált prudenciális követelményeknek az alkalmazását vagy el kell halasztani, vagy az alkalmazásukra megfelelő átmeneti rendelkezéseket kell meghatározni, hogy elegendő idő álljon rendelkezésre az ilyen követelmények további pontosításához szükséges felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására. Az e rendelet által egy másik tagállamban történő szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó eljárást illetően bevezetett módosításokra tekintettel helyénvaló továbbá pontosítani azon szabályokat, amelyek a központi értéktárak által a székhely szerinti tagállamtól eltérő tagállamban történő szolgáltatásnyújtásra és fióktelep másik tagállamban történő létesítésére alkalmazandók. Az e rendelettel az ESMA által a Bizottsághoz benyújtandó jelentések gyakoriságára és tartalmára vonatkozóan bevezetett módosításokra tekintettel a jelentések tartalmát szabályozó rendelkezések alkalmazását egyes említett jelentések esetében el kell halasztani, annak biztosítása érdekében, hogy az ESMA-nak elegendő idő álljon rendelkezésére az új jelentések elkészítésére, és hogy 2024. április 30-ig csak a meglévő rendelkezések alapján elkészítendő jelentéseket kelljen benyújtani.

(49) A 909/2014/EU és a 236/2012/EU rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 909/2014/EU rendelet módosításai

A 909/2014/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) a 26. pont helyébe a következő szöveg lép:

„26. »fizetéseképtelenség«: résztvevővel kapcsolatos olyan helyzet, amelyben egy résztvevő ellen a 98/26/EK irányelv 2. cikkének j) pontjában meghatározott fizetéseképtelenségi eljárás indul, vagy olyan esemény, amelyet a központi értéktár belső szabályzata fizetéseképtelenségként határoz meg;”

b) a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

„47. »csoport«: a 2013/34/EU irányelv 2. cikkének 11. pontja értelmében vett csoport;

48. »szoros kapcsolat«: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 35. pontjában meghatározott szoros kapcsolat;

49. »befolyásoló részesedés«: központi értéktárban fennálló olyan közvetlen vagy közvetett részesedés, amely a tőke vagy a szavazati jogok legalább 10 %-át képviseli a 2004/109/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv* 9., 10. és 11. cikkében meghatározottak szerint, vagy amely jelentős befolyás gyakorlását teszi lehetővé a központi értéktár vezetése felett;
50. »késleltetett nettó kiegyenlítés«: olyan kiegyenlítési mechanizmus, amelynek keretében az értékpapír-kiegyenlítési rendszer résztvevőinek értékpapírügyleteivel kapcsolatos pénzeszköz-átutalási vagy értékpapírtranszfer-megbízásokra nettósítás vonatkozik, és amelynek keretében a résztvevők nettó követeléseinek és kötelezettségeinek kiegyenlítésére az üzleti nap során vagy annak végén, előre meghatározott kiegyenlítési ciklusok végén kerül sor;

* Az Európai Parlament és a Tanács 2004/109/EK irányelve (2004. december 15.) a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról és a 2001/34/EK irányelv módosításáról (HL L 390., 2004.12.31., 38. o.).”

2. A 6. cikk (5) bekezdésének első és második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Az ESMA a KBER tagjaival szorosan együttműködve szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, hogy – a kiegyenlítési hatékonyság növelése érdekében – meghatározza a kiegyenlítések megghiúsulásának megelőzését célzó intézkedéseket, különösen pedig a következőket:

- a) a befektetési vállalkozások által a (2) bekezdés első albekezdésével összhangban meghozandó intézkedések;
- b) a (3) bekezdésben említett, kiegyenlítést elősegítő eljárások jellemzői, amelyek magukban foglalhatják az ügyletek méretének alakítását, a megghiúsuló ügyletek részleges kiegyenlítését, valamint az egyes központi értéktárak által biztosított automatikus hitelnyújtási/hitelfelvételi programok alkalmazását; és
- c) az ügyletek (4) bekezdésben említett, időben történő kiegyenlítésének előmozdítására és ösztönzésére irányuló intézkedések jellemzőit.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket ... [e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 18 hónappal]-ig benyújtja a Bizottságnak.”

3. A 7. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„7. cikk

A kiegyenlítés megghiúsulásának kezelését célzó intézkedések

- (1) A központi értéktárnak minden egyes általa működtetett értékpapír-kiegyenlítési rendszerre vonatkozóan létre kell hoznia egy olyan rendszert, amellyel nyomon követi az 5. cikk (1) bekezdésében említett pénzügyi eszközökkel végzett ügyletek kiegyenlítésének megghiúsulását. A központi értéktárnak a megghiúsult kiegyenlítések számáról és részleteiről, valamint minden egyéb vonatkozó információról – többek között a központi értéktár és résztvevői által a kiegyenlítés eredményességének javítására előirányzott intézkedésekről – rendszeresen jelentést kell tennie az illetékes hatóságnak és az érintett hatóságoknak. Ezeket a jelentéseket a központi értéktáraknak összesített és anonimizált formában évente közzé kell tenniük. Az illetékes hatóságok a kiegyenlítések megghiúsulásával kapcsolatos minden lényeges információt kötelesek megosztani az ESMA-val.
- (2) A központi értéktárnak minden egyes általa működtetett értékpapír-kiegyenlítési rendszerre vonatkozóan olyan eljárásokat kell létrehoznia, amelyek elősegítik az 5. cikk (1) bekezdésében említett pénzügyi eszközökkel végzett, a kiegyenlítés tervezett időpontjában ki nem egyenlített ügyletek kiegyenlítését. Ezen eljárások részeként olyan szankciós mechanizmust kell bevezetni, amely hatékony visszatartó erőt jelent a kiegyenlítés megghiúsulását okozó résztvevők számára.

A központi értéktárnak az első albekezdésben említett eljárások létrehozása előtt konzultálnia kell azokkal az érintett kereskedési helyszínekkel és központi szerződő felekkel, amelyek tekintetében kiegyenlítési szolgáltatásokat nyújt.

Az első albekezdésben említett szankciós mechanizmus részeként pénzbírsággal kell sújtani a kiegyenlítés megghiúsulását okozó résztvevőket (a továbbiakban: a nem teljesítő résztvevők). A pénzbírság összegét napi alapon kell kiszámítani, a kiegyenlítés tervezett időpontját követően az ügylet kiegyenlítéséig vagy kétoldalú alapon történő megszüntetéséig minden egyes olyan üzleti napot figyelembe véve, amelyen nem kerül sor a kiegyenlítésre. A pénzbírságok nem kezelhetők a központi értéktárak bevételi forrásaként.

- (3) A (2) bekezdésben említett szankciós mechanizmus nem alkalmazandó az alábbiakra:
- a) a kiegyenlítés olyan megghiúsulása, amelynek mögöttes oka nem róható fel az ügyletben résztvevőknek;
 - b) kereskedésnek nem minősülő műveletek;
 - c) olyan ügyletek, amelyek esetében a nem teljesítő résztvevő központi szerződő fél, kivéve a központi szerződő fél által kötött olyan ügyleteket, amelyek esetében a központi szerződő fél nem közvetít a szerződő felek között; vagy
 - d) olyan ügyletek, amelyek esetében a nem teljesítő résztvevő ellen fizetéseképtelenségi eljárás indul.
- (4) A központi szerződő fél szabályzatában létrehozhat egy mechanizmust az olyan veszteségek fedezésére, amelyeket a (2) bekezdés harmadik albekezdésének alkalmazásából eredően szenvedhet el.

- (5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 67. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el annak érdekében, hogy e rendeletet kiegészítve meghatározza az e cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdésében említett pénzbírságok visszatartó erejű és arányos mértékének kiszámításához szükséges paramétereket az alábbiak mindegyike alapján:
- a) az eszköz típusa;
 - b) a pénzügyi eszköz likviditása;
 - c) az ügylet típusa;
 - d) a kiegyenlítés megkezdésének időtartama.

Az első albekezdésben említett paraméterek meghatározásakor a Bizottság figyelembe veszi a kiegyenlítés megkezdésének pénzügyi eszköz-kategóriánkénti szintjét, valamint azt a hatást, amelyet az alacsony vagy negatív kamatlábak gyakorolhatnak a szerződő felek ösztönzőire és a kiegyenlítés megkezdésére. A pénzbírságok kiszámításához használt paramétereknek biztosítaniuk kell a nagy fokú kiegyenlítési fegyelmet és az érintett pénzügyi piacok zavartalan és rendezett működését.

A Bizottság rendszeresen, és legalább négyévente felülvizsgálja a pénzbírságok mértékének kiszámításához használt paramétereket annak újbóli értékelése érdekében, hogy a pénzbírságok megfelelően és hatékonyan képesek-e biztosítani az Unióban a kiegyenlítés meghiúsulásának olyan szintjét, amely az Unió pénzügyi stabilitására gyakorolt hatás tekintetében elfogadhatónak minősül.

- (6) Az ESMA ... [e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított két évvel]-ig közzéteszi és weboldalán naprakészen tartja az 5. cikk (1) bekezdésében említett azon pénzügyi eszközök jegyzékét, amelyeket kereskedési helyszínen való kereskedésre bevezettek vagy amelyekkel e helyszínen kereskednek vagy amelyek elszámolását egy központi szerződő fél végzi.
- (7) A központi értéktáraknak, a központi szerződő feleknek és a kereskedési helyszíneknek létre kell hozniuk olyan eljárásokat, amelyek lehetővé teszik számukra, hogy az illetékes hatóságaikkal egyeztetve felfüggeszék azokat a résztvevőket, amelyek következetesen és rendszeresen elmulasztják az 5. cikk (1) bekezdésében említett pénzügyi eszközöknek a kiegyenlítés tervezett időpontjában történő szállítását, és amelyek biztosítják, hogy az említett résztvevő kilétét csak azt követően hozzák nyilvánosságra, hogy az lehetőséget kapott észrevételei benyújtására, és amennyiben a központi értéktárak, a központi szerződő felek és a kereskedési helyszínek, valamint az említett résztvevő illetékes hatóságait megfelelően tájékoztatták. A felfüggesztést megelőző konzultáción túlmenően a központi értéktáraknak, a központi szerződő feleknek és a kereskedési helyszíneknek késedelem nélkül tájékoztatniuk kell az illetékes hatóságokat a résztvevő felfüggesztéséről. Az illetékes hatóságnak késedelem nélkül tájékoztatnia kell az érintett hatóságokat a résztvevő felfüggesztéséről.

A felfüggesztések közzététele nem tartalmazhat az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet* 4. cikkének 1. pontjában meghatározott személyes adatokat.

Ez a bekezdés nem alkalmazandó az olyan nem teljesítő résztvevőkre, amelyek központi szerződő felek, illetve nem alkalmazandó olyan esetekre, amikor a nem teljesítő résztvevővel szemben fizetésektelenségi eljárás indul.

- (8) Ez a cikk nem alkalmazandó, amennyiben a részvénykereskedés fő helyszíne harmadik országban található. A részvénykereskedés fő helyszínét a 236/2012/EU rendelet 16. cikkével összhangban kell megállapítani.
- (9) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 67. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el annak érdekében, hogy e rendeletet kiegészítve meghatározza:
 - a) a kiegyenlítések megíúsulásainak olyan mögöttes okait, amelyek e cikk (3) bekezdésének a) pontja szerint nem róhatók fel az ügylet résztvevőinek; valamint
 - b) azon körülményeket, amelyek esetén a műveletek e cikk (3) bekezdésének b) pontja szerint nem minősülnek kereskedésnek.

- (10) Az ESMA a KBER tagjaival szorosan együttműködve szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az alábbiak meghatározása érdekében:
- a) az (1) bekezdésben említett, a kiegyenlítések megíiusulását nyomon követő rendszer és a kiegyenlítések megíiusulásáról szóló jelentések;
 - b) a pénzbírságok és az e bírságokból származó más bevételek beszedésére és újraelosztására irányuló eljárások a (2) bekezdéssel összhangban;
 - c) azok a feltételek, amelyek alapján úgy tekinthető, hogy a résztvevő – a (7) bekezdésben említettek szerint – következetesen és rendszeresen elmulasztja a pénzügyi eszközök szállítását.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket ... [e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 1 évvel]-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

7a. cikk

Kötelező kényszerbeszerzési eljárás

- (1) A 7. cikk (2) bekezdésében említett szankciós mechanizmus és az ügylet kétoldalú megszüntetéséhez való jog sérelme nélkül, az Európai Rendszerkockázati Testülettel folytatott konzultációt követően és az ESMA által a 74. cikk (4) bekezdése alapján készített költség-haszon elemzés alapján a Bizottság végrehajtási jogi aktus útján eldöntheti, hogy az 5. cikk (1) bekezdésében említett pénzügyi eszközök vagy az említett pénzügyi eszközökön belüli ügyletkategóriák közül melyikre kell alkalmazni az e cikk (4)–(10) bekezdésében említett kötelező kényszerbeszerzési eljárást, amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a kötelező kényszerbeszerzések szükséges, megfelelő és arányos eszközt jelentenek az Unióban a kiegyenlítések meghiúsulása szintjének kezelésére.

A Bizottság az első albekezdésben említett végrehajtási jogi aktust csak akkor fogadhatja el, ha mindkét alábbi feltétel teljesül:

- a) a 7. cikk (2) bekezdésében említett szankciós mechanizmus alkalmazása nem eredményezte az Unióban a kiegyenlítések meghiúsulásának hosszú távú, fenntartható csökkenését vagy a kiegyenlítések meghiúsulásának csökkentett szinten tartását az Unióban, még a pénzbírságok szintjének a 7. cikk (5) bekezdésének második albekezdésével összhangban elvégzett felülvizsgálatát követően sem;

- b) az Unióban a kiegyenlítések meghiúsulásának szintje negatív hatással van vagy valószínűleg negatív hatást gyakorol az Unió pénzügyi stabilitására.

Az első albekezdésben említett döntés meghozatala céljából a Bizottság az alábbiak mindegyikét figyelembe veszi:

- a) a kötelező kényszerbeszerzési eljárás esetleges hatása az uniós pénzügyi piacokra;
- b) a meghiúsult kiegyenlítések száma, volumene és időtartama, beleértve a (4) bekezdésben említett kiegyenlítési türelmi idő leteltével még nem teljesített meghiúsult kiegyenlítések számát és volumenét;
- c) az, hogy egy adott pénzügyi eszközre vagy az említett pénzügyi eszközön belüli adott ügyletkategóriára már vonatkoznak-e olyan megfelelő szerződéses rendelkezések, amelyek jogot biztosítanak a fogadó résztvevők számára a kényszerbeszerzés elindítására.

A végrehajtási jogi aktust a 68. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni. A végrehajtási jogi aktusban meg kell határozni az alkalmazás kezdőnapját, amely nem lehet korábbi, mint a végrehajtási jogi aktus hatálybalépését egy évvel követő időpont.

- (2) Az ESMA a honlapján közzéteszi és naprakészen tartja az (1) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusban meghatározott pénzügyi eszközök jegyzékét.

- (3) A Bizottság az (1) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktus elfogadását megelőzően:
- a) értékeli a 7. cikk (2) bekezdésében említett szankciós mechanizmus hatékonyságát és arányosságát, valamint adott esetben megváltoztatja a szankciós mechanizmus szerkezetét vagy súlyosságát annak érdekében, hogy fokozza a kiegyenlítés hatékonyságát az Unióban;
 - b) mérlegeli, hogy a 7. cikk (2) bekezdésében említett szankciós mechanizmus korábbi alkalmazása ellenére teljesülnek-e az (1) bekezdésben említett feltételek, valamint a kötelező kényszerbeszerzés meghatározott pénzügyi eszközökre vagy ügyletkategóriákra történő előírása mögött álló indokokat és az említett előírás esetleges költségvonzatait.
- (4) Az ügylet kétoldalú megszüntetéséhez való jog sérelme nélkül, amennyiben a Bizottság az (1) bekezdés alapján végrehajtási jogi aktust fogadott el, és amennyiben egy nem teljesítő résztvevő a kiegyenlítés tervezett időpontját követő öt üzleti napon belül (a továbbiakban: a kiegyenlítési türelmi idő) nem szállította a fogadó résztvevő számára az említett végrehajtási jogi aktus hatálya alá tartozó pénzügyi eszközöket, kötelező kényszerbeszerzési eljárást kell indítani.

Az első albekezdéstől eltérve a kiegyenlítési türelmi idő az eszköztípustól és az érintett pénzügyi eszközök likviditásától függően legfeljebb hét üzleti napra meghosszabbítható, ha a rövidebb kiegyenlítési türelmi idő befolyásolná az érintett piacok zavartalan és rendezett működését.

Az első és a második albekezdéstől eltérve, amennyiben az ügylet olyan pénzügyi eszközre irányul, amellyel kkv-tőkefinanszírozási piacon kereskednek, a kiegyenlítési türelmi idő 15 üzleti nap, kivéve, ha a kkv-tőkefinanszírozási piac rövidebb idő alkalmazása mellett dönt.

- (5) A kötelező kényszerbeszerzési eljárás hatálya alá tartozó eszközöknek egy megfelelő határidőn belül kiegyenlítésre rendelkezésre kell állniuk, és azokat e megfelelő határidőn belül le kell szállítani a fogadó résztvevő számára.
- (6) Amennyiben egy ügyleti láncban következik be a kiegyenlítés megghiúsulása, amely a lánc későbbi ügyleteiben a kiegyenlítés megghiúsulását eredményezi, minden egyes résztvevőnek biztosítani kell a jogot arra, hogy a kötelező kényszerbeszerzés elindítására vonatkozó kötelezettségét továbbadja a láncban utána következő résztvevőknek.

Úgy kell tekinteni, hogy a közbenső fogadó résztvevő eleget tett a nem teljesítő résztvevővel szembeni kötelező kényszerbeszerzés végrehajtására irányuló kötelezettségének, amennyiben az első albekezdéssel összhangban továbbadja a kötelezettségét. A közbenső fogadó résztvevő a nem teljesítő résztvevőknek is továbbadhatja a végső fogadó résztvevővel szembeni, a (8), a (9) és a (10) bekezdés szerinti kötelezettségeit.

Az érintett központi értéktárat tájékoztatni kell arról, hogy az ügyleti lánc egészében hogyan rendezték a kiegyenlítés megghiúsulását.

- (7) A (4) bekezdésben említett kötelező kényszerbeszerzési eljárás nem alkalmazandó a következőkre:
- a) a 7. cikk (3) bekezdésében felsorolt meghiúsult kiegyenlítések, ügyletek és műveletek;
 - b) az értékpapír-finanszírozási ügyletek;
 - c) olyan más ügylettípusok, amelyek szükségtelessé teszik a kényszerbeszerzési eljárást;
 - d) azok az ügyletek, amelyek a 236/2012/EU rendelet 15. cikkének hatálya alá tartoznak.
- (8) A 7. cikk (2) bekezdésében említett szankciós mechanizmus sérelme nélkül, amennyiben a pénzügyi eszközök kereskedés időpontjában elfogadott ára eltér a kényszerbeszerzés végrehajtásakor fizetett ártól, az árkülönbözet előnyét élvező résztvevő legkésőbb a pénzügyi eszközök kényszerbeszerzés utáni szállítását követő második üzleti napon köteles megfizetni a különbözetet a másik résztvevő számára.
- (9) Amennyiben a kényszerbeszerzés sikertelen vagy nem lehetséges, a fogadó résztvevő választhat a pénzbeli kártalanítás fizetése vagy a kényszerbeszerzés végrehajtásának egy megfelelő későbbi időpontra történő halasztása (a továbbiakban: a kényszerbeszerzési türelmi idő) között. Amennyiben az érintett pénzügyi eszközöket a kényszerbeszerzési türelmi idő végéig nem szállítják a fogadó résztvevőnek, pénzbeli kártalanítást kell fizetni a fogadó résztvevő számára.

A pénzbeli kártalanítást legkésőbb a (4) bekezdésben említett kötelező kényszerbeszerzési eljárás vagy – amennyiben a fogadó résztvevő a kényszerbeszerzés végrehajtásának elhalasztását választotta – a kényszerbeszerzési türelmi idő végét követő második üzleti napon kell megfizetni.

- (10) A nem teljesítő résztvevőnek meg kell térítenie a kényszerbeszerzést végrehajtó szervezet számára a (4) bekezdés első albekezdése alapján indított kötelező kényszerbeszerzési eljárással összefüggésben kifizetett minden összeget, beleértve a kényszerbeszerzésből eredő végrehajtási díjakat is. Ezekről a díjakról a résztvevőket egyértelműen tájékoztatni kell.
- (11) A (4)–(10) bekezdés minden olyan ügyletre alkalmazandó, amelyet olyan, az 5. cikk (1) bekezdésében említett pénzügyi eszközökkel végeznek, amelyeket kereskedési helyszínen való kereskedésre bevezettek vagy amelyekkel e helyszínen kereskednek vagy amelyek elszámolását egy központi szerződő fél végzi, az alábbiak szerint:
- a) a központi szerződő fél által elszámolt ügyletek esetében a központi szerződő félnek kell a (4)–(10) bekezdés szerinti kényszerbeszerzést végrehajtó szervezetként eljárnia;
 - b) azon ügyletek esetében, amelyeket kereskedési helyszínen hajtanak végre, de amelyeket nem központi szerződő fél számol el, a kereskedési helyszínnek belső szabályzatában elő kell írnia tagjai és résztvevői számára a (4)–(10) bekezdésben említett intézkedések alkalmazásának kötelezettségét;

- c) az ezen albekezdés a) és b) pontjában említett ügyletektől eltérő ügyletek esetében a központi értéktáraknak belső szabályzatukban elő kell írniuk, hogy résztvevőik a (4)–(10) bekezdésben említett intézkedések hatálya alá tartozzanak.

A központi értéktárak biztosítani kell a központi szerződő felek és a kereskedési helyszínek számára a kiegyenlítéshez szükséges információkat annak érdekében, hogy azok teljesíteni tudják az e bekezdés szerinti kötelezettségeiket.

Az első albekezdés a), b) és c) pontjának sérelme nélkül a központi értéktárak nyomon követhetik a több kiegyenlítési megbízáshoz kapcsolódó, az említett pontok szerinti kényszerbeszerzések végrehajtását, amennyiben a pénzügyi eszközök, valamint a teljesítési időszak lejártának időpontjai azonosak, annak érdekében, hogy minimális szintre csökkentsék a végrehajtandó kényszerbeszerzések számát és ezáltal az érintett pénzügyi eszközök árára gyakorolt hatást.

- (12) Ez a cikk nem alkalmazandó, amennyiben a részvények kereskedésének fő helyszíne harmadik országban található. A részvények kereskedésének fő helyszínét a 236/2012/EU rendelet 16. cikkével összhangban kell megállapítani.

- (13) Az ESMA ajánlást tehet arra, hogy a Bizottság a pénzügyi eszközök meghatározott kategóriái tekintetében arányos módon felfüggeszse a (4)–(10) bekezdésben említett kényszerbeszerzési mechanizmust, amennyiben az a pénzügyi stabilitást vagy az uniós pénzügyi piacok rendezett működését fenyegető komoly veszély elkerülése vagy kezelése érdekében szükséges. Ezen ajánlást az annak szükségességéről szóló, teljes körű indokolással ellátott értékelésnek kell kísérnie, és ez az ajánlás nem hozható nyilvánosságra.

Az első albekezdésben említett ajánlás megtételét megelőzően az ESMA konzultál a KBER tagjaival és az Európai Rendszerkockázati Testülettel.

A Bizottság az ajánlás kézhezvételét követően indokolatlan késedelem nélkül, az ESMA által szolgáltatott indokok és bizonyítékok alapján vagy a pénzügyi eszközök meghatározott kategóriái tekintetében végrehajtási jogi aktus útján felfüggeszti a (4)–(10) bekezdésben említett kötelező kényszerbeszerzési mechanizmust, vagy elutasítja az ajánlott felfüggesztést. Amennyiben a Bizottság elutasítja az ajánlott felfüggesztést, ezt írásban megindokolja az ESMA-nak. Ezeket az információkat nem lehet nyilvánosságra hozni.

A harmadik albekezdésben említett végrehajtási jogi aktust a 68. cikk (3) bekezdésében említett eljárás keretében kell elfogadni.

A kötelező kényszerbeszerzési mechanizmus felfüggesztéséről tájékoztatni kell az ESMA-t, valamint azt közzé kell tenni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* és a Bizottság honlapján.

A kötelező kényszerbeszerzési mechanizmus felfüggesztése a felfüggesztés alkalmazásának kezdőnapjától számított legfeljebb hathónapos kezdeti időszakra érvényes.

Amennyiben a felfüggesztést indokai továbbra is fennállnak, a Bizottság végrehajtási jogi aktus útján alkalmanként legfeljebb további három hónappal meghosszabbíthatja a felfüggesztést, a felfüggesztés teljes időtartama azonban nem haladhatja meg a 12 hónapot. A felfüggesztés bármilyen meghosszabbítását az ötödik albekezdéssel összhangban közzé kell tenni.

A hetedik albekezdésben említett végrehajtási jogi aktust a 68. cikk (3) bekezdésében említett eljárás keretében kell elfogadni. Az ESMA-nak a hatodik albekezdésben említett felfüggesztés, illetve a hetedik albekezdésben említett meghosszabbítás lejárta előtt kellő időben véleményt kell kiadnia a Bizottság számára arról, hogy a felfüggesztés indokai továbbra is fennállnak-e.

- (14) Amennyiben a Bizottság az (1) bekezdéssel összhangban végrehajtási jogi aktust fogadott el, e döntését rendszeresen, de legalább négyévente felülvizsgálja annak felmérése céljából, hogy az említett bekezdésben meghatározott feltételek továbbra is teljesülnek-e.

A Bizottság késedelem nélkül az (1) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktust módosító vagy hatályon kívül helyező végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amennyiben úgy ítéli meg, hogy a kötelező kényszerbeszerzések már nem indokoltak, vagy azok nem kezelik a kiegyenlítés megíúsulását az Unióban, és azok többé nem szükségesek, megfelelőek vagy arányosak.

A második albekezdésben említett végrehajtási jogi aktust a 68. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

Az ESMA ajánlást tehet a Bizottság számára arra nézve, hogy módosítsa vagy helyezze hatályon kívül az (1) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktust, amennyiben úgy ítéli meg, hogy a kötelező kényszerbeszerzések már nem indokoltak, vagy azok nem kezelik a kiegyenlítés megíúsulását az Unióban, és többé nem szükségesek, megfelelőek vagy arányosak. A (13) bekezdés első-negyedik albekezdése értelemszerűen alkalmazandó.

- (15) Az ESMA a KBER tagjaival szorosan együttműködve szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az alábbiak pontosabb meghatározása érdekében:
- a) a (4)–(10) bekezdésben említett, megfelelő kényszerbeszerzési eljárás működésének részletei, többek között a kényszerbeszerzési eljárást követően a pénzügyi eszköz szállítására vonatkozó megfelelő határidők, amely határidők meghatározására a pénzügyi eszközök típusának és likviditásának figyelembevételével kerül sor;

- b) azon körülmények, amelyek mellett a pénzügyi eszközök típusa és likviditása alapján a kiegyenlítési türelmi idő meghosszabbítható a (4) bekezdés második albekezdésében említett feltételeknek megfelelően, figyelembe véve a 600/2014/EU rendelet 2. cikke (1) bekezdésének 17. pontja szerinti, a likviditás értékelésére szolgáló kritériumokat;
- c) a (6) bekezdés szerinti továbbadási mechanizmus részletei;
- d) egyéb olyan, a (7) bekezdés c) pontjában említett ügylettípusok, amelyek szükségtelessé teszik a kényszerbeszerzési eljárást, például a pénzügyi biztosítéki megállapodások vagy a pozíciólezáró nettósításra vonatkozó rendelkezéseket tartalmazó ügyletek;
- e) a (9) bekezdésben említett pénzbeli kártalanítás kiszámításának módszertana;
- f) a (11) bekezdés második albekezdésében említett, a kiegyenlítéshez szükséges információk; és
- g) annak részletei, ahogyan a központi értéktáraknak, a központi szerződő feleknek és a kereskedési helyszínek tagjainak résztvevői a kötelező kényszerbeszerzés (11) bekezdéssel összhangban történő végrehajtása során kötelesek figyelembe venni a lakossági befektetők sajátosságait.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket ... [e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 1 évvel]-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

* Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).”

4. A 12. cikk (1) bekezdésének b) és c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

- „b) azok az uniós központi bankok, amelyek a kiegyenlítések során használt vagy a későbbiekben használt leginkább releváns pénznemeket kibocsátják;
- c) adott esetben az az uniós központi bank, amelynek könyveiben a központi értéktár által működtetett értékpapír-kiegyenlítési rendszer pénzeszközfizetéseit kiegyenlítik vagy a későbbiekben kiegyenlítik.”

5. A 17. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (2) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az első albekezdéstől eltérve, amennyiben a kérelmező központi értéktár nem felel meg e rendelet valamennyi követelményének, de észszerűen feltételezhető, hogy tevékenységének megkezdésekor meg fog felelni, az illetékes hatóság megadhatja az engedélyt azzal a feltétellel, hogy a kérelmező központi értéktár megtesz minden ahhoz szükséges intézkedést, hogy tevékenysége megkezdésekor megfeleljen e rendelet követelményeinek.”;

- b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A kérelem hiánytalanságának megállapítását követően haladéktalanul az illetékes hatóságnak a kérelemben szereplő valamennyi információt továbbítania kell az érintett hatóságoknak, és konzultálnia kell velük a kérelmező központi értéktár által működtetett értékpapír-kiegyenlítési rendszer jellemzőiről.

Az egyes érintett hatóságok az információ általuk történő kézhezvételét követő három hónapon belül a hatáskörükbe tartozó területeket érintően indokolással ellátott véleményt bocsáthatnak ki az illetékes hatóság részére. Amennyiben valamely érintett hatóság az említett határidőn belül nem ad véleményt, úgy kell tekinteni, hogy kedvező véleményt adott.

Amennyiben az érintett hatóságok közül legalább egy elutasító indokolással ellátott véleményét bocsátott ki, és az illetékes hatóság ennek ellenére szándékozik megadni az engedélyt, az említett illetékes hatóságnak az elutasító vélemény kézhezvételét követő egy hónapon belül közölnie kell az érintett hatóságokkal, hogy milyen indokok alapján szándékozik az elutasító vélemény ellenére megadni az engedélyt.

Az ügyet az 1095/2010/EU rendelet 31. cikke (2) bekezdésének c) pontja szerinti támogatás céljából bármelyik olyan érintett hatóság az ESMA elé utalhatja, amely a harmadik albekezdésben említett elutasító véleményt bocsátott ki.

Amennyiben az ügy az ESMA elé utalásától számított 1 hónapon belül nem rendeződik, az engedélyt megadni szándékozó illetékes hatóságnak végleges döntést kell hoznia, és döntését írásban részletesen meg kell indokolnia az érintett hatóságok részére.

Amennyiben az illetékes hatóság az engedélykérelmet el szándékozik utasítani, az ügyet nem kell az ESMA elé utalni.

A harmadik albekezdésben említett elutasító véleményben írásban teljeskörűen és részletesen meg kell indokolni, hogy az e rendeletben megállapított követelmények vagy az uniós jogban foglalt egyéb követelmények miért nem teljesülnek.”;

c) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(7a) Az illetékes hatóság a (6) bekezdésben említett illetékes hatóságokkal folytatott konzultáción kívül, az engedélynek a kérelmező központi értéktár számára történő megadását megelőzően más olyan hatósággal is konzultálhat a (7) bekezdésben említett ügyekben, amelyek valamely, a kérelmező központi értéktárban befolyásoló részesedéssel rendelkező szervezet felügyeletét látják el.”;

d) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(8a) Az illetékes hatóságnak indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatnia kell az engedélyezési eljárás eredményeiről – köztük az esetleges korrekciós intézkedésekről – azokat a hatóságokat, amelyekkel a (4)–(7a) bekezdés alapján konzultációt folytatott.”

6. A 19. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Egy alapvető szolgáltatásnak az (1) bekezdés alapján egy harmadik fél részére történő kiszervezésére, illetve a tevékenységeknek az (1) bekezdés a), c) és d) pontja szerinti kiterjesztésére irányuló engedélyt a 17. cikkben meghatározott eljárás lefolytatásával kell megadni.

Az (1) bekezdés b) pontja szerinti engedélyt a 17. cikk (1), (2), (3), (5) és (8a) bekezdésében meghatározott eljárás lefolytatásával kell megadni.

Az (1) bekezdés e) pontja szerinti engedélyt a 17. cikk (1), (2) és (3) bekezdésében meghatározott eljárás lefolytatásával kell megadni.

Az illetékes hatóság a hiánytalan kérelem benyújtását követően három hónapon belül köteles tájékoztatni a kérelmező központi értéktárat az engedély megadásáról vagy megtagadásáról.”

7. A 20. cikk (5) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A központi értéktárnak olyan megfelelő eljárásokat kell létrehoznia, végrehajtania és fenntartania, amelyek az engedély (1) bekezdésben említett visszavonása esetén biztosítják az ügyfelek és a résztvevők eszközeinek kellő időben történő és rendezett kiegyenlítését és azok más központi értéktáraknak való átadását. Ezeknek az eljárásoknak magukban kell foglalniuk a kibocsátási számlák vagy az értékpapír-kibocsátást igazoló hasonló nyilvántartások, és a melléklet A. szakaszának 1. és 2. pontjában említett alapvető szolgáltatások nyújtásához kapcsolódó nyilvántartások átadását.”

8. A 22. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az illetékes hatóságnak felül kell vizsgálnia a központi értéktár által végrehajtott intézkedéseket, stratégiákat, eljárásokat és mechanizmusokat – többek között a 22a. cikkben említett terveket – azok e rendeletnek való megfelelése tekintetében, és értékelnie kell azokat a kockázatokat, amelyeknek a központi értéktár ki van vagy ki lehet téve, illetve a központi értéktár által az értékpapírpiacok zavartalan működésére vagy a pénzügyi piacok stabilitására gyakorolt kockázatokat.

Az illetékes hatóságnak meg kell határoznia az első albekezdésben említett felülvizsgálat és értékelés gyakoriságát és részletességét, figyelembe véve az érintett központi értéktár méretét, rendszerszemponitú jelentőségét, kockázati profilját, jellegét, nagyságrendjét és tevékenységeinek összetettségét.

A felülvizsgálatot és az értékelést legalább háromévente el kell végezni.”;

- b) a (2), a (3) és a (4) bekezdést el kell hagyni;
- c) a (6) és a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Az illetékes hatóságnak az (1) bekezdésben említett felülvizsgálat és értékelés korai szakaszában meg kell küldenie a szükséges információkat az érintett hatóságoknak és adott esetben a 2014/65/EU irányelv 67. cikkében említett hatóságnak, és konzultálnia kell velük arról, hogy a központi értéktár teljesíti-e az e rendeletben megállapított követelményeket vagy az uniós jogban foglalt egyéb követelményeket a központi értéktár által működtetett értékpapír-kiegyenlítési rendszerek működését illetően.

A konzultációban érintett hatóságok az illetékes hatóságtól kapott információ kézhezvételét követő három hónapon belül indokolással ellátott véleményt adhatnak ki a hatáskörükbe tartozó területeken.

Amennyiben a konzultációban érintett valamely hatóság az említett határidőn belül nem ad véleményt, úgy kell tekinteni, hogy kedvező véleményt adott.

Amennyiben a konzultációban érintett valamely hatóság elutasító indokolással ellátott véleményt bocsátott ki, és az illetékes hatóság azzal nem ért egyet, az említett illetékes hatóságnak az elutasító vélemény kézhezvételét követő egy hónapon belül az elutasító véleményre vonatkozó indoklást kell küldenie a konzultációban érintett hatóság számára.

Az ügyet az 1095/2010/EU rendelet 31. cikke (2) bekezdésének c) pontja szerinti támogatás céljából a konzultációban érintett bármely olyan hatóság az ESMA elé utalhatja, amely elutasító véleményt bocsátott ki.

Amennyiben az ügy egy hónappal az ESMA elé történő utalásán belül nem rendeződik, az illetékes hatóságnak végleges döntést kell hoznia a felülvizsgálatról és értékelésről, és döntését írásban részletesen meg kell indokolnia az érintett hatóságok részére.

A negyedik albekezdésben említett elutasító véleményben írásban teljeskörűen és részletesen meg kell indokolni, hogy az e rendeletben megállapított követelmények vagy az uniós jogban foglalt egyéb követelmények miért nem teljesülnek.

- (7) Az illetékes hatóságnak tájékoztatnia kell az érintett hatóságokat, az ESMA-t, valamint adott esetben az e rendelet 24a. cikkében említett kollégiumot és a 2014/65/EU irányelv 67. cikkében említett hatóságot az e cikk (1) bekezdésében említett felülvizsgálat és értékelés eredményeiről, többek között az esetleges korrekciós intézkedésekről és szankciókról.”;
- d) a (10) bekezdés a következőképpen módosul:
- i. az első albekezdésben a b) pont helyébe a következő szöveg lép:
- „b) az illetékes hatóság által a (7) bekezdéssel összhangban megadandó információk;
- ii. a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:
- „Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket ... [e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 1 évvel]-ig benyújtja a Bizottságnak.”;
- e) a (11) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:
- „Az ESMA az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket ... [e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 1 évvel]-ig benyújtja a Bizottságnak.”

9. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„22a. cikk

A helyreállításra és a rendezett felszámolásra vonatkozó tervek

- (1) A központi értéktárnak azonosítania kell azokat a forgatókönyveket, amelyek potenciálisan megakadályozhatják abban, hogy képes legyen folyamatosan nyújtani kritikus műveleteit és szolgáltatásait, és értékelnie kell a helyreállítási és rendezett felszámolási lehetőségek széles skálájának hatékonyságát. Az említett forgatókönyveknek figyelembe kell venniük azokat a különböző egymástól független és egymáshoz kapcsolódó kockázatokat, amelyeknek a központi értéktár ki van téve. Ezen elemzés felhasználásával a központi értéktárnak el kell készítenie és be kell nyújtania az illetékes hatóságnak a helyreállítására vagy rendezett felszámolására vonatkozó megfelelő terveket.
- (2) Az (1) bekezdésben említett terveknek tekintetbe kell venniük az érintett központi értéktár méretét, rendszerszemponútú jelentőségét, jellegét, nagyságrendjét és tevékenységeinek összetettségét, és azokban legalább az alábbiaknak kell szerepelniük:
 - a) a legfontosabb helyreállítási vagy rendezett felszámolási stratégiák tartalmi összefoglalása;
 - b) a központi értéktár kritikus műveleteinek és szolgáltatásainak azonosítása;
 - c) megfelelő eljárások, amelyek biztosítják a pótlólagos tőkeemelését abban az esetben, ha a központi értéktár saját tőkéje megközelíti a 47. cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményeket vagy az alá süllyed;

- d) megfelelő eljárások, amelyek biztosítják a központi értéktár műveleteinek és szolgáltatásainak rendezett felszámolását vagy szerkezetátalakítását abban az esetben, ha a központi értéktár nem tud új tőkét bevonni;
 - e) megfelelő eljárások, amelyek biztosítják az ügyfelek és a résztvevők eszközeinek kellő időben és rendezett módon történő kiegyenlítését és másik központi értéktárnak történő átadását abban az esetben, ha a központi értéktár számára tartósan lehetetlenné válik kritikus műveleteinek és szolgáltatásainak helyreállítása;
 - f) a kulcsfontosságú stratégiák végrehajtásához szükséges intézkedések leírása.
- (3) A központi értéktárnak megfelelő kapacitással kell rendelkeznie ahhoz, hogy azonosítsa és az érintett szervezetek rendelkezésére bocsássa a tervek stresszforgatókönyvek alatti, kellő időben történő végrehajtásához szükséges információkat.
 - (4) A terveket az ügyvezető szervnek vagy az ügyvezető szerv egy megfelelő bizottságának kell jóváhagynia.
 - (5) A terveket a központi értéktárnak rendszeresen, de legalább két évente felül kell vizsgálnia és aktualizálnia kell. Minden egyes aktualizált tervet az illetékes hatóság rendelkezésére kell bocsátani.
 - (6) Amennyiben az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy a központi értéktárak tervei nem kielégítőek, további intézkedések meghozatalát vagy alternatív intézkedések kidolgozását írhatja elő a központi értéktár számára.

- (7) Amennyiben egy központi értéktár a 2014/59/EU irányelv hatálya alá tartozik, és készült az említett irányelv szerinti helyreállítási terv, a központi értéktárnak az illetékes hatóság rendelkezésére kell bocsátania az említett helyreállítási tervet.

Amennyiben egy központi értéktár esetében a 2014/59/EU irányelv szerinti szanálási terv vagy a központi értéktár alapvető szolgáltatásai folytonosságának biztosítását célzó, a nemzeti jog szerinti hasonló terv készült és az érvényben van, a szanálási hatóságnak, vagy amennyiben nincs ilyen hatóság az illetékes hatóságnak tájékoztatnia kell az ESMA-t az ilyen terv létezéséről.

Amennyiben a 2014/59/EU irányelv szerinti helyreállítási terv és szanálási terv, vagy a nemzeti jog szerinti bármely hasonló terv a (2) bekezdésben felsorolt minden elemet tartalmaz, nem kell előírni a központi értéktár számára az (1) bekezdés szerinti tervek elkészítését.”

10. A 23. cikk (2)–(7) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az e cikk (3)–(9) bekezdésében említett eljárást kell alkalmazni azon engedélyezett központi értéktárra vagy a 17. cikk szerint engedély iránti kérelmet benyújtó azon központi értéktárra, amely a melléklet A. szakaszának 1. és 2. pontjában említett alapvető szolgáltatásokat tervezi nyújtani a más tagállam 49. cikk (1) bekezdése második albekezdésének a) pontjában említett jogának hatálya alá tartozó pénzügyi eszközök vonatkozásában, illetve amely más tagállamban tervez fióktelepet létesíteni. A központi értéktár csak a 17. cikk szerinti engedélyezést követően és legkorábban az e cikk (8) bekezdésével összhangban alkalmazandó időpont után nyújthat ilyen szolgáltatásokat.

- (3) Minden olyan központi értéktárnak, amely első alkalommal szándékozik a (2) bekezdésben említett szolgáltatásokat nyújtani a más tagállam 49. cikk (1) bekezdése második albekezdésének a) pontjában említett jogának hatálya alá tartozó pénzügyi eszközök vonatkozásában, illetve módosítani szándékozik a nyújtott szolgáltatások körét, közölnie kell a következő információkat a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságával:
- a) a fogadó tagállam;
 - b) az üzleti terv, kitérve különösen arra, hogy a központi értéktár milyen szolgáltatásokat szándékozik nyújtani, ideértve a fogadó tagállam jogának hatálya alá tartozó azon pénzügyi eszközök típusát, amelyek vonatkozásában a központi értéktár e szolgáltatásokat nyújtani szándékozik;
 - c) a központi értéktár szolgáltatásainak tervezett pénzneme vagy pénznemei;
 - d) azon intézkedések elemzése, amelyet a központi értéktár meg szándékozik hozni annak érdekében, hogy felhasználói meg tudjanak felelni a részvényekkel kapcsolatban a fogadó tagállam 49. cikk (1) bekezdése második albekezdésének a) pontjában említett jogának.

- (4) Annak a központi értéktárnak, amely első alkalommal szándékozik fióktelepet létesíteni egy másik tagállamban, vagy módosítani szándékozik a fióktelepen keresztül nyújtott, a melléklet A. szakaszának 1. pontjában említett alapvető szolgáltatások körét, vagy a melléklet A. szakaszának 2. pontjában említett alapvető szolgáltatások körét, közölnie kell a következő információkat a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságával:
- a) a (3) bekezdés a), b) és c) pontjában említett információk;
 - b) a fióktelep szervezeti felépítése és a fióktelep irányításáért felelős személyek neve;
 - c) azon intézkedések elemzése, amelyeket a központi értéktár meg szándékozik hozni annak érdekében, hogy felhasználói meg tudjanak felelni a részvényekkel kapcsolatban a fogadó tagállam 49. cikk (1) bekezdése második albekezdésének a) pontjában említett jogának.
- (5) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának indokolatlan késedelem nélkül meg kell küldenie a (3) bekezdés d) pontjában vagy adott esetben a (4) bekezdés c) pontjában említett elemzést a fogadó tagállam illetékes hatóságának. A fogadó tagállam illetékes hatósága – az említett elemzés kézhezvételétől számított egy hónapon belül – nem kötelező erejű véleményt adhat az említett elemzésről a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának.

- (6) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának a (3) bekezdés a), b) és c) pontjában, vagy adott esetben a (4) bekezdés a) és b) pontjában említett teljes körű információk kézhezvételétől számított két hónapon belül közölnie kell ezeket az információkat a fogadó tagállam illetékes hatóságával, kivéve, ha a nyújtani kívánt szolgáltatásokat figyelembe véve kételyei merülnek fel a fogadó tagállamban szolgáltatásokat nyújtani szándékozó központi értéktár adminisztratív felépítésének és pénzügyi helyzetének megfelelőségét, vagy a központi értéktár által a (3) bekezdés d) pontjával, vagy adott esetben a (4) bekezdés c) pontjával összhangban meghozni szándékozott intézkedések megfelelőségét illetően. Az említett időszakon belül, amennyiben a központi értéktár már nyújt szolgáltatásokat – akár fióktelepen keresztül – más fogadó tagállamoknak, a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága a 24a. cikkben említett kollégiumot is köteles tájékoztatni.

A fogadó tagállam illetékes hatósága késedelem nélkül köteles tájékoztatni az adott tagállam érintett hatóságait az első albekezdés alapján kapott bármilyen információról.

A fogadó tagállam illetékes hatóságának haladéktalanul tájékoztatnia kell a központi értéktárat az első albekezdésben említett információközlés időpontjáról.

- (7) Amennyiben a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága a (6) bekezdéssel összhangban úgy dönt, hogy nem közli a (3) bekezdésben vagy adott esetben a (4) bekezdésben említett információkat a fogadó tagállam illetékes hatóságával, az említett információk kézhezvételétől számított két hónapon belül köteles megosztani elutasításának indokait az érintett központi értéktárral, és döntéséről tájékoztatni a fogadó tagállam illetékes hatóságát és a 24a. cikkben említett kollégiumot.
- (8) A központi értéktár legkorábban 15 naptári nappal azt az időpontot követően kezdheti meg a szolgáltatások nyújtását vagy létesíthet fióktelepet a (2) bekezdésben említetteknek megfelelően, hogy sor került a (6) bekezdés első albekezdésében említett információközlésre a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságától a fogadó tagállam illetékes hatósága részére.
- (9) Amennyiben változás következik be a (3) bekezdéssel vagy adott esetben a (4) bekezdéssel összhangban benyújtott dokumentumokban szereplő információkban, a központi értéktár köteles legalább egy hónappal a változás végrehajtása előtt írásbeli értesítést küldeni a változásról a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának. A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának késedelem nélkül értesítenie kell a változásról a fogadó tagállam illetékes hatóságát és a 24a. cikkben említett kollégiumot.
- (10) Az ESMA az 1095/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat adhat ki a központi értéktár által az e cikk (3) bekezdésének d) pontja és (4) bekezdésének c) pontja szerint benyújtandó elemzés hatókörének meghatározása céljából.”

11. A 24. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő albekezdésekkel egészül ki:

„A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága felkérheti a fogadó tagállamok illetékes hatóságai és az ESMA munkatársait, hogy vegyenek részt a helyszíni vizsgálatokban.

A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának továbbítania kell az ESMA-nak és a 24a. cikkben említett kollégiumnak a helyszíni vizsgálatok megállapításait, valamint az említett illetékes hatóság által meghatározott esetleges korrekciós intézkedésekre vagy szankciókra vonatkozó információkat.”;

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) „A központi értéktár székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága a fogadó tagállam illetékes hatóságának kérésére köteles haladéktalanul tájékoztatást adni a fogadó tagállamban az e tagállam jogának hatálya alá tartozó pénzügyi eszközökkel kapcsolatban a melléklet A. szakaszának 1. és 2. pontjában említett alapvető szolgáltatásokat nyújtó központi értéktár által működtetett értékpapír-kiegyenlítési rendszerek a fogadó tagállamban letelepedett kibocsátóinak és a fogadó tagállam jogának hatálya alá tartozó pénzügyi eszközökkel rendelkező résztvevőinek kilétéről, valamint a fogadó tagállamban fióktelepen keresztül alapvető szolgáltatásokat nyújtó központi értéktár tevékenységeivel kapcsolatos egyéb információkról.”;

c) a (4) bekezdést el kell hagyni;

d) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Amennyiben a fogadó tagállam illetékes hatóságának egyértelmű és bizonyítható oka van vélelmezni, hogy a 23. cikkel összhangban a területén szolgáltatásokat nyújtó központi értéktár megszegi az e rendeletben foglalt rendelkezésekből eredő kötelezettségeit, megállapításait köteles közölni a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságával, az ESMA-val és a 24a. cikkben említett kollégiummal.

Amennyiben a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága által tett intézkedések ellenére a központi értéktár továbbra is az e rendeletben foglalt rendelkezésekből eredő kötelezettségeket sértő módon jár el, a fogadó tagállam illetékes hatósága a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának tájékoztatását követően köteles meghozni az összes megfelelő intézkedést, amely szükséges annak biztosításához, hogy a fogadó tagállam területén biztosítva legyen az e rendelet rendelkezéseinek való megfelelés. A fogadó tagállam illetékes hatósága indokolatlan késedelem nélkül köteles tájékoztatni az ESMA-t és a 24a. cikkben említett kollégiumot ezen intézkedésekről.

A fogadó tagállam illetékes hatósága vagy a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága az ügyet az ESMA elé utalhatja, amely az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke által ráruházott hatáskörrel összhangban járhat el.”;

- e) a (7) bekezdést el kell hagyni.

12. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„24a. cikk

Felügyeleti kollégium

- (1) A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága köteles létrehozni egy felügyeleti kollégiumot a (8) bekezdésben említett feladatok végrehajtására azon központi értéktárak vonatkozásában, amelyek tevékenységei legalább két fogadó tagállamban lényegi fontosságúnak minősülnek az értékpapírpiacok működése és a befektetők védelme szempontjából.
- (2) A kollégiumot az attól az időponttól számított egy hónapon belül kell létrehozni, hogy:
 - a) a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága megállapítja, hogy a központi értéktár által legalább két fogadó tagállamban végzett tevékenységek lényegi fontosságúak; vagy
 - b) a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságát a (4) bekezdésben felsorolt szervezetek egyike értesíti arról, hogy a központi értéktár által legalább két fogadó tagállamban végzett tevékenységek lényegi fontosságúak.
- (3) A kollégium irányítását a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága látja el és a kollégiumot az említett illetékes hatóság elnököli.

- (4) A kollégium tagjai a következők:
- a) az ESMA;
 - b) a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága;
 - c) a 12. cikkben említett érintett hatóságok;
 - d) azon fogadó tagállamok illetékes hatóságai, amelyekben a központi értéktár tevékenységei lényegi fontosságúak;
 - e) az EBH, amennyiben a központi értéktárat az 54. cikk (3) bekezdésének megfelelően engedélyezték.
- (5) Amennyiben egy olyan központi értéktár tevékenységei, amelynek esetében kollégiumot hoztak létre, nem bírnak lényegi fontossággal egy olyan tagállamban, ahol a központi értéktárral azonos vállalatcsoporthoz tartozó leányvállalat vagy annak anyavállalata letelepedett, vagy ahol a központi értéktár, amely számára kollégiumot hoztak létre a 23. cikk (2) bekezdésével összhangban egy másik tagállamban jogosult szolgáltatásokat nyújtani, az adott tagállam illetékes hatósága és érintett hatóságai kérésre részt vehetnek a kollégiumban.
- (6) Az elnök a kollégium létrehozását követő egy hónapon belül köteles értesíteni az ESMA-t a kollégium összetételéről, és a változást követő egy hónapon belül a kollégium összetételében bekövetkező bármely változásról. Az ESMA és a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága a honlapján indokolatlan késedelem nélkül közzéteszi a kollégium tagjainak jegyzékét, amelyet naprakészen tart.

- (7) Valamely illetékes hatóság, amely nem tagja a kollégiumnak, felügyeleti tevékenységeinek ellátása szempontjából releváns információkat kérhet a kollégiumtól.
- (8) A kollégium az illetékes hatóságok e rendelet szerinti felelősségi körének sérelme nélkül biztosítja az alábbiakat:
- a) információcsere, ideértve a 13., a 14. és a 15. cikk szerinti információkérést, valamint a felülvizsgálati és értékelési folyamattal kapcsolatos, 22. cikk szerinti információkat is;
 - b) hatékony felügyelet a szükségtelen párhuzamos felügyeleti intézkedések, például információkérések elkerülése révén ;
 - c) megállapodás a kollégium tagjai közötti önkéntes feladatmegosztásról;
 - d) a 19. cikk szerinti, engedélyezett tevékenység- és szolgáltatáskiszervezésre és -kiterjesztésre vonatkozó információcsere;
 - e) a székhely szerinti tagállam és a fogadó tagállam hatóságai közötti együttműködés a 24. cikk szerint, a 23. cikk (3) bekezdésének d) pontjában említett intézkedések tekintetében, valamint a más tagállamokban történő szolgáltatásnyújtás kapcsán felmerült bármely kérdésben;

- f) a 27. cikk szerinti, a csoport felépítésére, a felső vezetésre, az ügyvezető szervre és a részvényesekre vonatkozó információcsere;
 - g) a csoporthoz tartozó központi értéktárak irányítására vagy kockázatkezelésére jelentős hatást gyakorló folyamatokra vagy szabályozásokra vonatkozó információcsere.
- (9) Az elnök köteles legalább évente vagy valamely kollégiumi tag kérésére összehívni a kollégium ülését.

A (8) bekezdés alapján a kollégiumra ruházott feladatok ellátásának megkönnyítése érdekében a kollégiumi tagok az ülés napirendjére további pontokat is felvehetnek.

Az elnök eseti alapon további résztvevőket hívhat meg a kollégium megbeszéléseire adott témákkal kapcsolatban.

A kollégiumi tagok – a kollégium elnöke kivételével – dönthetnek úgy, hogy nem vesznek részt a kollégium valamely ülésén.

- (10) A kollégium – bármely tagjának a kérésére – köteles nem kötelező erejű véleményeket elfogadni a (11) bekezdéssel összhangban a következőkkel kapcsolatban:

- a) a 22. vagy a 60. cikk szerinti felülvizsgálati és értékelési folyamatok során azonosított kérdések;

- b) a 19. cikk szerinti tevékenység- és szolgáltatáskiszervezéssel vagy - kiterjesztéssel kapcsolatos kérdések; vagy
 - c) e rendeletnek a valamely fogadó tagállamban történő szolgáltatásnyújtásból eredő, a 24. cikk (5) bekezdésében említett esetleges megsértésével kapcsolatos kérdések.
- (11) A kollégium egyszerű többségi szavazással fogadja el nem kötelező erejű véleményeit. A (4) bekezdés b), c) és d) pontjában említett tagok szavazati joggal rendelkeznek. Minden szavazati joggal rendelkező tag egy szavazattal rendelkezik. Azok a szavazati joggal rendelkező tagok, amelyek egynél több minőségben járnak el – többek között illetékes hatóságként és érintett hatóságként – minden egyes olyan minőségük tekintetében egy szavazattal rendelkeznek, amelyben eljárnak. Az EBH és az ESMA nem rendelkeznek szavazati joggal.
- (12) A kollégium működésének az annak valamennyi tagja között létrejött írásbeli megállapodáson kell alapulnia.
- E megállapodás meghatározza a kollégium működésének gyakorlati kereteit, beleértve a kollégiumi tagok közötti kommunikáció módjait, és meghatározhatja a rájuk ruházandó feladatokat.
- (13) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza azokat a kritériumokat, amelyek alapján a központi értéktárnak valamely fogadó tagállamban végrehajtott tevékenységei az említett fogadó tagállamban az értékpapírpiacok működése és a befektetők védelme szempontjából lényegi fontosságúnak tekinthetők.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket ... [e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 1 évvel]-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.”

13. A 25. cikk a következőképpen módosul:

a) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Azon harmadik országbeli központi értéktárnak, amely a melléklet A. szakaszának 3. pontjában említett alapvető szolgáltatást szándékozik nyújtani a valamely tagállam 49. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett jogának hatálya alá tartozó pénzügyi eszközök vonatkozásában, erről értesítenie kell az ESMA-t. Az ESMA tájékoztatja annak a tagállamnak az illetékes hatóságát, amely tagállam jogának hatálya alá a kapott értesítésben szereplő pénzügyi eszközök tartoznak.”;

b) a (4) bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„e) a harmadik országbeli központi értéktár olyan harmadik országban van letelepedve vagy rendelkezik engedéllyel, amelyet az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv* 9. cikkének (2) bekezdése értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban nem azonosítottak kiemelt kockázatot jelentő harmadik országgént.

* Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.);

c) a (6) bekezdés ötödik albekezdése helyébe az alábbi szöveg lép:

„Az ESMA a hiánytalan kérelem benyújtásától vagy – attól függően, hogy melyik a későbbi – az egyenértékűségi határozat Bizottság általi, (9) bekezdéssel összhangban történő elfogadásától számított hat hónapon belül írásban, teljeskörűen indokolt határozatban tájékoztatja a kérelmező központi értéktárat az elismerés megadásáról vagy megtagadásáról.”;

d) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(13) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki azon információk meghatározása céljából, amelyeket a harmadik országbeli központi értéktárnak a (2a) bekezdésben említett értesítésben az ESMA rendelkezésére kell bocsátania. Ezeknek az információknak a feltétlenül szükséges mértékre kell korlátozódniuk, beleértve adott esetben, és amennyiben rendelkezésre áll, a következőket:

- a) azoknak az Unióban található résztvevőknek száma, amelyeknek a harmadik országbeli központi értéktár a (2a) bekezdésben említett szolgáltatásokat nyújtja vagy nyújtani szándékozik;
- b) a valamely tagállam jogának hatálya alá tartozó pénzügyi eszközök tekintetében az előző évben kiegyenlített ügyletek száma és volumene;
- c) az uniós résztvevők által az előző évben kiegyenlített ügyletek száma és volumene.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket ... [e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 1 évvel]-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.”

14. A 26. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Amennyiben valamely központi értéktár az 54. cikk (2a) bekezdése első albekezdésének b) pontja értelmében banki jellegű kiegészítő szolgáltatásokat szándékozik nyújtani más központi értéktáraknak, e központi értéktárnak egyértelmű szabályokkal és eljárásokkal kell rendelkeznie az esetleges összeférhetlenségek kezelésére és az említett központi értéktárakkal és azok résztvevőivel szembeni megkülönböztető bánásmód kockázatának csökkentésére.”;

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A központi értéktárnak hatékony írásos szervezeti és igazgatási szabályozásokat kell fenntartania és működtetnie annak érdekében, hogy azonosítsa és kezelje azokat az esetleges összeférhetlenségeket, amelyek fennállhatnak a résztvevői vagy azok ügyfelei és maga a központi értéktár – amelybe beletartoznak az alábbiak – között:

- a) a központi értéktár vezetői;
- b) a központi értéktár alkalmazottai;
- c) a központi értéktár ügyvezető szervének tagjai;

- d) a központi értéktár felett közvetlen vagy közvetett ellenőrzést gyakorló bármely személy;
- e) az a), a b) és a c) pontban felsorolt személyek bármelyikével szoros kapcsolatban álló bármely személy; és
- f) magával a központi értéktárral szoros kapcsolatban álló bármely személy.

A központi értéktárnak megfelelő konfliktuskezelési eljárásokat kell fenntartania és alkalmaznia a lehetséges összeférhetlenségek felmerülésének esetére.”;

- c) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(9) Az EBH az ESMA-val és a KBER tagjaival szorosán együttműködve szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a (2) bekezdés második albekezdésében említett szabályok és eljárások részleteinek további pontosítása céljából.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket ... [e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 1 évvel]-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.”

15. A 27. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„E cikk alkalmazásában az ügyvezető szerv független tagja az ügyvezető szerv olyan tagja, amelynek nincs, és az ügyvezető szervben betöltött tagságának kezdetét megelőző öt évben sem volt az érintett központi értéktárral vagy annak többségi részvényesével, vezetésével vagy résztvevőjével összeférhetlenséget eredményező üzleti, családi vagy más kapcsolata.”;

b) a (6), a (7) és a (8) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Az illetékes hatóságok mindaddig nem adhatnak ki engedélyt a központi értéktárak számára, amíg nem kapnak tájékoztatást a központi értéktárban befolyásoló részesedéssel rendelkező közvetlen vagy közvetett részvényesek vagy tagok kilétéről, legyenek akár természetes vagy jogi személyek, és arról, hogy milyen mértékű tulajdonrészrel rendelkeznek.

(7) Az illetékes hatóság elutasítja a központi értéktár engedélyének kiadását, amennyiben úgy véli, hogy a központi értéktárban befolyásoló részesedéssel rendelkező részvényesek és tagok nem alkalmasak a központi értéktár stabil és prudens irányítására vonatkozó követelmények teljesítésére.

- (8) Amennyiben szoros kapcsolat áll fenn a központi értéktár és más természetes vagy jogi személyek között, az illetékes hatóság kizárólag akkor adja meg az engedélyt, ha az ilyen kapcsolatok nem akadályozzák az illetékes hatóság felügyeleti funkcióinak hatékony gyakorlását.
- (9) Amennyiben a (6) bekezdésben említett személyek a központi értéktár stabil és prudens irányítására károsan ható befolyást gyakorolnak, az illetékes hatóságnak meg kell hoznia a megfelelő intézkedéseket az ilyen helyzet megszüntetésére, ami kiterjedhet a központi értéktár engedélyének visszavonására is.
- (10) Az illetékes hatóság megtagadja az engedélyezést, amennyiben valamely harmadik országnak a központi értéktárral szoros kapcsolatban álló egy vagy több természetes vagy jogi személyre irányadó törvényei, rendeletei vagy közigazgatási rendelkezései, vagy az ilyen törvények, rendeletek vagy közigazgatási rendelkezések érvényesítésének nehézségei akadályozzák az illetékes hatóság felügyeleti funkcióinak hatékony ellátását.
- (11) A központi értéktár köteles haladéktalanul:
- a) információt szolgáltatni az illetékes hatóság részére a központi értéktár tulajdonosait illetően, különös tekintettel a központi értéktárban befolyásoló részesedéssel rendelkező személyek kilétére és tulajdonrészének nagyságára;

- b) közzétenni:
 - i. az illetékes hatóság részére az a) pont alapján szolgáltatott információkat, és
 - ii. a központi értéktár feletti ellenőrzésben változást előidéző tulajdonjog-átruházásokat.”

16. A szöveg a következő cikkekkel egészül ki:

„27a. cikk

Az illetékes hatóságok tájékoztatása

- (1) A központi értéktárnak értesítenie kell az illetékes hatóságát a vezetésében bekövetkező bármely változásról, továbbá az illetékes hatóság rendelkezésére kell bocsátania minden olyan információt, amely szükséges a 27. cikk (1)–(5) bekezdésének való megfelelése értékeléséhez.

Amennyiben az ügyvezető szerv valamely tagjának viselkedése káros hatást gyakorolhat a központi értéktár stabil és prudens irányítására, az illetékes hatóság meghozza a megfelelő intézkedéseket, amelyek kiterjedhetnek az adott tagnak az ügyvezető szervből való eltávolítására is.

- (2) Minden olyan természetes vagy jogi személynek, vagy együttesen eljáró ilyen személyeknek (a továbbiakban: a részesedést szerezni kívánó személy), aki vagy amely döntést hozott befolyásoló részesedésnek egy központi értéktárban való közvetlen vagy közvetett megszerzéséről vagy ilyen befolyásoló részesedésnek egy központi értéktárban való közvetlen vagy közvetett további növeléséről, aminek eredményeképpen szavazati jogainak vagy birtokolt tőkerészesedésének aránya elérné vagy meghaladná a 10, 20, 30 vagy 50 %-ot vagy ami ahhoz vezetne, hogy a központi értéktár a leányvállalatává válna (a továbbiakban: a szándékolt részesedésszerzés), a birtokolni kívánt részesedés nagyságát és a 27b. cikk (4) bekezdésében említett vonatkozó információkat először írásban be kell jelentenie az említett központi értéktár illetékes hatóságának.

Minden olyan természetes vagy jogi személynek, aki vagy amely döntést hozott egy központi értéktárban fennálló befolyásoló részesedésének közvetlen vagy közvetett elidegenítéséről (a továbbiakban: a részesedést elidegeníteni kívánó személy), ezt a részesedés nagyságának megjelölésével először írásban be kell jelentenie az illetékes hatóságnak. E személynek hasonlóképpen bejelentést kell tennie az illetékes hatóságnak akkor is, ha befolyásoló részesedésének olyan mértékű csökkentéséről döntött, hogy ezáltal szavazati jogának vagy az általa birtokolt tőkerészesedésnek az aránya 10, 20, 30 vagy 50 % alá csökkenne, vagy a központi értéktár megszűnne leányvállalata lenni.

- (3) Az illetékes hatóság azonnal, és minden esetben a (2) bekezdésben említett bejelentés kézhezvételét, valamint a (4) bekezdésben említett információk kézhezvételét követő két munkanapon belül írásban köteles elismerni az átvételt a részesedést szerezni vagy részesedést elidegeníteni kívánó személy felé.

Az illetékes hatóságnak a bejelentés és a 27b. cikk (4) bekezdésében említett lista alapján előírt, a bejelentéshez csatolandó valamennyi dokumentum átvétele írásos elismerésének napja után legfeljebb 60 munkanap (a továbbiakban: az értékelési időszak) áll rendelkezésére a 27b. cikk (1) bekezdésében előírt értékelés (a továbbiakban: az értékelés) elvégzésére.

Az illetékes hatóságnak az átvétel elismerésekor tájékoztatnia kell a részesedést szerezni vagy részesedést elidegeníteni kívánó személyt az értékelési időszak lejártának időpontjáról.

- (4) Az illetékes hatóság az értékelési időszak során – de az értékelési időszak ötvenedik munkanapjánál nem később – bármely olyan további információt bekérhet, amely szükséges az értékelés elvégzéséhez. Ezt a kérést írásban, a szükséges pótlólagos információk megjelölésével kell megtenni.

Az illetékes hatóság általi információkérés napja és a részesedést szerezni kívánó személy arra adott válaszána átvétele közötti időszakban az értékelési időszakot fel kell függeszteni. A felfüggesztés nem tarthat tovább 20 munkanapnál. Az illetékes hatóság bármely – az információ kiegészítésére vagy pontosítására irányuló – bármely további kéréséről szabad mérlegelése szerint dönt, ez azonban nem járhat az értékelési időszak felfüggesztésével.

- (5) Az illetékes hatóság a (4) bekezdés második albekezdésében említett felfüggesztést legfeljebb 30 munkanapra meghosszabbíthatja, amennyiben a részesedést szerezni kívánó személy székhelye az Unión kívül található vagy az Unión kívüli szabályozás alá tartozik, vagy olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely nem tartozik az e rendelet vagy a 648/2012/EU rendelet, vagy a 2009/65/EK*, a 2009/138/EK** vagy a 2011/61/EU*** európai parlamenti és tanácsi irányelv, vagy a 2013/36/EU vagy a 2014/65/EU irányelv szerinti felügyelet hatálya alá.
- (6) Ha az illetékes hatóság az értékelés befejezésekor a szándékolt részesedésszerzés ellenzéséről dönt, erről két munkanapon belül és az értékelési időszakot nem meghaladva írásban értesítenie kell a részesedést szerezni kívánó személyt, megadva a döntés indokait. A nemzeti jog függvényében, a részesedést szerezni kívánó személy kérésére egy, a döntés indokait megfelelően tartalmazó nyilatkozatot a nyilvánosság számára elérhetővé lehet tenni. Azonban, ha a nemzeti jog úgy rendelkezik, az illetékes hatóság ezt a közzétételt a részesedést szerezni kívánó személy kérése nélkül is megteheti.
- (7) Ha az illetékes hatóság az értékelési időszakon belül nem ellenzi a szándékolt részesedésszerzést, akkor azt jóváhagyottnak kell tekinteni.
- (8) Az illetékes hatóság megszabhatja a szándékolt részesedésszerzés végrehajtásának maximális időtartamát, és ezt az időtartamot adott esetben meghosszabbíthatja.

- (9) A szavazati jogok vagy a tőkerészesedés közvetlen vagy közvetett megszerzése tekintetében a tagállamok nem szabhatnak meg az illetékes hatóságnak történő bejelentésre vagy az általa történő jóváhagyásra vonatkozó, az e rendeletben megállapítottnál szigorúbb követelményeket.

27b. cikk

Értékelés

- (1) A 27a. cikk (2) bekezdésében előírt bejelentés és a 27a. cikk (4) bekezdésében említett információ értékelésekor az illetékes hatóság – a részesedésszerzés tárgyát képező központi értéktár stabil és prudens irányítása érdekében és a részesedést szerezni kívánó személynek a központi értéktárra gyakorolt valószínűsíthető befolyását figyelembe véve – az alább felsoroltak mindegyike alapján értékeli a részesedést szerezni kívánó személy alkalmasságát és a szándékolt részesedésszerzés pénzügyi megalapozottságát:
- a) a részesedést szerezni kívánó személy jó hírneve és megfelelő pénzügyi helyzete;
 - b) a szándékolt részesedésszerzést követően a központi értéktár üzleti tevékenységét irányító bármely személy jó hírneve, tudása, készségei és tapasztalata;
 - c) képes lesz-e a központi értéktár továbbra is megfelelni az e rendeletben foglaltaknak;

- d) a szándékolt részesedésszerzéssel összefüggésben észszerűen feltételezhető-e, hogy pénzmosást vagy terrorizmusfinanszírozást követnek vagy követtek el, vagy kísérelnek vagy kíséreltek meg elkövetni az (EU) 2015/849 irányelv 1. cikke értelmében, vagy hogy a szándékolt részesedésszerzés növelheti ennek kockázatát.

A részesedést szerezni kívánó személy megfelelő pénzügyi helyzetének értékelése során az illetékes hatóságnak különös figyelmet kell fordítania a részesedésszerzés tárgyát képező központi értéktár által folytatott és tervezett üzleti tevékenység típusára.

Annak értékelése során, hogy a központi értéktár képes-e megfelelni e rendeletnek, az illetékes hatóságnak különös figyelmet kell fordítania arra, hogy azon csoport struktúrája, amelynek a központi értéktár részévé válik, lehetővé teszi-e a felügyeleti jogkör hatékony gyakorlását, az információk illetékes hatóságok közötti hatékony cseréjét, valamint a felelősségi körök illetékes hatóságok közötti megosztását.

- (2) Az illetékes hatóságok csak akkor ellenezhetik a szándékolt részesedésszerzést, ha erre az (1) bekezdésben meghatározott kritériumok alapján észszerű okuk van, vagy ha a részesedést szerezni kívánó személy által szolgáltatott információ nem teljes.
- (3) A tagállamok nem szabhatnak előzetes feltételeket a megszerzendő részesedés nagysága tekintetében, és nem engedélyezhetik illetékes hatóságaik számára a szándékolt részesedésszerzésnek a piac gazdasági igényei alapján való vizsgálatát.

- (4) A tagállamok a nyilvánosság számára elérhetővé teszik az értékeléshez szükséges és a 27a. cikk (2) bekezdésében említett bejelentés időpontjában az illetékes hatóságok számára nyújtandó információk listáját. A kért információknak meg kell felelniük a részesedést szerezni kívánó személy és a szándékolt részesedésszerzés jellegének, és azokkal arányosnak kell lenniük. A tagállamok nem követelhetnek meg olyan információt, amely a prudenciális értékelés szempontjából lényegtelen.
- (5) A 27a. cikk (2)–(5) bekezdésében foglaltaktól eltérve, amennyiben ugyanazon központi értéktár tekintetében kettő vagy több, befolyásoló részesedés szerzésére vagy növelésére vonatkozó szándékról érkezik bejelentés az illetékes hatósághoz, úgy az utóbbinak a részesedést szerezni kívánó személyeket megkülönböztetéstől mentes módon kell kezelnie.
- (6) Az illetékes hatóságoknak indokolatlan késedelem nélkül egymás rendelkezésére kell bocsátaniuk minden – az értékelés szempontjából alapvető vagy releváns – információt. Az illetékes hatóságok a releváns információkat kérésre, az alapvető információkat pedig saját kezdeményezésükre közlik egymással. A szándékolt részesedésszerzés tárgyát képező központi értéktárat engedélyező illetékes hatóság határozatában utalni kell a részesedést szerezni kívánó személyért felelős illetékes hatóság részéről kinyilvánított bármely véleményre vagy fenntartásra.

- (7) Az ESMA az EBH-val szorosan együttműködve iránymutatásokat bocsát ki az 1095/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban a központi értéktár üzleti tevékenységét a jövőben irányító bármely személy alkalmasságának értékelésére, valamint a központi értéktárakban történő közvetlen vagy közvetett részesedésszerzés vagy -növelés prudenciális értékelésének eljárási szabályaira és értékelési kritériumaira vonatkozóan.

27c. cikk

A banki jellegű kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó központi értéktárak tekintetében alkalmazandó eltérés

A 27a. és a 27b. cikk nem alkalmazandó azokra a központi értéktárakra, amelyek az 54. cikk (3) bekezdésének megfelelően engedélyezettek, és amelyek a 2013/36/EU irányelv hatálya alá tartoznak.

* Az Európai Parlament és a Tanács 2009/65/EK irányelve (2009. július 13.) az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 302., 2009.11.17., 32. o.).

** Az Európai Parlament és a Tanács 2009/138/EK irányelve (2009. november 25.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II) (HL L 335., 2009.12.17., 1. o.).

*** Az Európai Parlament és a Tanács 2011/61/EU irányelve (2011. június 8.) az alternatívbefektetésialap-kezelőkről, valamint a 2003/41/EK és a 2009/65/EK irányelv, továbbá az 1060/2009/EK és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 174., 2011.7.1., 1. o.).”

17. A 28. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A felhasználói bizottságok tanácsot adnak az ügyvezető szerv számára a tagjaikat érintő főbb rendelkezésekkel kapcsolatban – ideértve a kibocsátók vagy résztvevők saját értékpapír-kiegyenlítési rendszereikbe történő befogadásának kritériumait – és a szolgáltatási szinttel kapcsolatban. A szolgáltatási szint magában foglalja az elszámolási és kiegyenlítési mechanizmus kiválasztását, a központi értéktár működési struktúráját, a kiegyenlített vagy nyilvántartásba vett termékek körét, a központi értéktár működéséhez szükséges technológia alkalmazását és a vonatkozó eljárásokat.”

18. A 29. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A központi értéktárnak meg kell követelnie a kibocsátóktól, hogy érvényes jogalany-azonosítót (LEI) szerezzenek be és továbbítsák azt a központi értéktárnak.”

19. A 36. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„36. cikk

Általános rendelkezések

A központi értéktárnak minden általa működtetett értékpapír-kiegyenlítési rendszerre vonatkozóan megfelelő szabályokkal és eljárásokkal kell rendelkeznie, ideértve a megbízható számviteli gyakorlatokat és ellenőrzéseket, hogy elősegítse az értékpapír-sorozatok integritását, valamint az értékpapírok letéti őrzéséhez és az értékpapírügyletek kiegyenlítéséhez kapcsolódó kockázatok minimálisra csökkentését és kezelését.”

20. A 40. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Amennyiben az (1) bekezdésben előírt, központi banki számlán történő kiegyenlítés nem lehetséges és nem megvalósítható, a központi értéktár felajánlhatja, hogy az értékpapír-kiegyenlítési rendszereit érintő pénzeszközfizetéseket részben vagy egészben egy hitelintézetnél nyitott számlán keresztül, a melléklet C. szakaszában felsorolt szolgáltatások nyújtására engedéllyel rendelkező – akár a legfelső szinten ugyanazon anyavállalat által irányított vállalkozáscsoporton belüli, akár más – központi értéktáron keresztül, vagy saját számláján keresztül egyenlíti ki. Ha valamely központi értéktár az ilyen pénzeszközfizetések kiegyenlítését hitelintézetnél nyitott számlán, saját számlán vagy egy másik központi értéktár számláin keresztül ajánlja fel, azt a IV. cím rendelkezéseivel összhangban kell tennie.”

21. A 47. cikk (2) bekezdését el kell hagyni.

22. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„47a. cikk

Késleltetett nettó kiegyenlítés

(1) A késleltetett nettó kiegyenlítést alkalmazó központi értéktáraknak meg kell határozniuk az e mechanizmusra, valamint a résztvevők nettó követeléseinek és kötelezettségeinek a kiegyenlítésére alkalmazandó szabályokat és eljárásokat.

- (2) A késleltetett nettó kiegyenlítést alkalmazó központi értéktárak kötelesek mérni, nyomon követni és kezelni az e mechanizmus alkalmazásából eredő hitel- és likviditási kockázatokat, valamint kötelesek jelentést tenni azokról az illetékes hatóságoknak.
- (3) Az ESMA – az EBH-val és KBER tagjaival szorosan együttműködve – a késleltetett nettó kiegyenlítéssel összefüggésben a hitel- és likviditási kockázatok központi értéktárak általi mérésére, nyomon követésére, kezelésére és az ezekkel kapcsolatos jelentéstételre vonatkozó részletek meghatározására szolgáló szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket ... [e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 1 évvel]-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.”

23. A 49. cikk (1) bekezdésének második és harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A kibocsátó első albekezdésben említett jogának sérelme nélkül azon tagállam társasági joga vagy más hasonló joga, amelynek hatálya alá az értékpapírok tartoznak továbbra is alkalmazandó. Azon tagállam társasági joga vagy más hasonló joga, amelynek hatálya alá az értékpapírok tartoznak, a következőket jelenti:

- a) azon tagállam társasági joga vagy más hasonló joga, ahol a kibocsátót bejegyezték;
és

- b) azon tagállam irányadó társasági joga vagy más hasonló joga, amelynek hatálya alatt az értékpapírokat kibocsátották.

A tagállamok listát állítanak össze a második albekezdésben említett társasági joguk vagy más hasonló joguk legfontosabb vonatkozó rendelkezéseiről. Az illetékes hatóságok ... [e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 1 évvel]-ig kötelesek megküldeni ezt a listát az ESMA-nak. Az ESMA ... [e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 1 évvel és egy hónappal]-ig közzéteszi az említett listát. A tagállamok az említett listát rendszeresen, legalább két évente aktualizálják. A tagállamok az aktualizált listát az említett, rendszeres időközönként megküldik az ESMA-nak. Az ESMA közzéteszi az aktualizált listát.”

24. Az 52. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Amikor a központi értéktár az 50. és az 51. cikk alapján csatlakozási kérelmet nyújt be egy másik központi értéktárhoz, a fogadó központi értéktár köteles azonnal elbírálni a kérelmet, és három hónapon belül választ adni a kérelmező központi értéktárnak. Ha a fogadó központi értéktár elfogadja a kérelmet, a központi értéktárral való kapcsolatot észszerű időn belül ki kell alakítani, amely időtartam nem haladhatja meg a 12 hónapot.”

25. Az 54. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Annak a központi értéktárnak, amely az értékpapír-kiegyenlítési rendszereit érintő pénzeszközfizetéseket részben vagy egészben a 40. cikk (2) bekezdésével összhangban saját számláin keresztül szándékozik kiegyenlíteni, vagy más módon szándékozik az (1) bekezdésben említett bármilyen banki jellegű kiegészítő szolgáltatásokat nyújtani, engedélyt kell beszereznie az e cikk (3), (6), (7), (8) és (9a) bekezdésében meghatározott feltételek szerint.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Annak a központi értéktárnak, amely az értékpapír-kiegyenlítési rendszereit érintő pénzeszközfizetéseket részben vagy egészben a 40. cikk (2) bekezdésével összhangban egy hitelintézetnél vagy egy központi értéktárnál nyitott számlákon keresztül szándékozik kiegyenlíteni, engedélyt kell beszereznie az e cikk (3)–(9a) bekezdésében meghatározott feltételek szerint arra, hogy erre a célra kijelölhessen egy vagy több:

a) a 2013/36/EU irányelv 8. cikkével összhangban engedélyezett hitelintézetet; vagy

b) olyan központi értéktárat, amely e cikk (3) bekezdésének megfelelően engedéllyel rendelkezik banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására.

A hitelintézeteknek vagy központi értéktáraknak az első albekezdés szerinti kijelölésére vonatkozó engedély csak a melléklet C. szakaszában említett banki jellegű kiegészítő szolgáltatások tekintetében használható fel a banki jellegű kiegészítő szolgáltatásokat igénybe venni kívánó központi értéktár értékpapír-kiegyenlítési rendszereit érintő pénzeszközfizetések részben vagy egészben történő kiegyenlítésére, és nem használható semmilyen más tevékenység végzésére.

Az első albekezdéssel összhangban kijelölt, banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására engedélyezett hitelintézetek és központi értéktárak elszámoló ügynököknek tekintendők.”;

c) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Amennyiben az összes alábbi feltétel teljesül, a központi értéktár számára engedélyezhető, hogy a (2a) bekezdés a) pontja szerint hitelintézetet jelöljön ki banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására az említett központi értéktár értékpapír-kiegyenlítési rendszereit érintő pénzeszközfizetések részben vagy egészben történő kiegyenlítésére:

a) a hitelintézet eleget tesz az 59. cikk (1), (3) és (4) bekezdésében megállapított prudenciális követelményeknek és a 60. cikkben megállapított felügyeleti követelményeknek;

- b) a hitelintézet saját maga nem nyújt semmilyen, a melléklet A. szakaszában említett alapvető szolgáltatást;
- c) a 2013/36/EU irányelv 8. cikke szerinti engedélyt csak a melléklet C. szakaszában említett banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására használják a banki jellegű kiegészítő szolgáltatásokat igénybe venni kívánó központi értéktár értékpapír-kiegyenlítési rendszereit érintő pénzeszközfizetések részben vagy egészben történő kiegyenlítésére, és nem használják semmilyen más tevékenység végzésére;
- d) a hitelintézetre olyan többlettőke-követelmény vonatkozik, amely tükrözi a – többek között az értékpapír-kiegyenlítési rendszer résztvevőinek és a központi értéktári szolgáltatások egyéb felhasználóinak nyújtott – napközbeni hitelekből eredő kockázatokat, beleértve a hitel- és a likviditási kockázatokat;
- e) a hitelintézet – e rendelet 59. cikke (4) bekezdésének j) pontjával összhangban – legalább havonta jelentést tesz az illetékes hatóságnak a napközbeni likviditási kockázat mértékéről és kezeléséről, valamint évente nyilvánosságra hozza azt az 575/2013/EU rendelet nyolcadik részében előírt nyilvánosságra hozatal keretében; és

- f) a hitelintézet kritikus működési folyamatai folytonosságának biztosítása érdekében – ideértve az olyan helyzeteket is, amikor a banki jellegű kiegészítő szolgáltatások önálló jogi személyen keresztül nyújtásának eredményeként likviditási és hitelkockázat áll elő – megfelelő helyreállítási tervet nyújtott be az illetékes hatóságnak.”;
- d) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:
- „(4a) Amennyiben egy központi értéktár a (2a) bekezdéssel összhangban hitelintézetet vagy központi értéktárat szándékozik kijelölni az értékpapír-kiegyenlítési rendszereit érintő pénzeszközfizetések részben vagy egészben történő kiegyenlítésére, az említett pénzeszközfizetések nem lehetnek olyan ország pénznemében, amelyben a kijelölést végző központi értéktár letelepedett.”;
- e) az (5), a (6) és a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
- „(5) A (4) bekezdés nem alkalmazandó a (2a) bekezdés a) pontjában említett olyan hitelintézetekre, a (4a) bekezdés pedig nem alkalmazandó a (2a) bekezdésben említett olyan hitelintézetekre és központi értéktárakra, amelyek a központi értéktár értékpapír-kiegyenlítési rendszereit érintő pénzeszközfizetések részben vagy egészben történő kiegyenlítését vállalják, amennyiben az ilyen hitelintézeteknél, valamint adott esetben központi értéktáraknál nyitott számlákon keresztül történő, pénzeszközzel való kiegyenlítés egyéves időtartamra számított teljes értéke nem haladja meg a (9) bekezdéssel összhangban meghatározott értékhatárt.

Az illetékes hatóság köteles évente legalább egyszer ellenőrizni az első albekezdésben említett értékhatár betartását. Az illetékes hatóság megállapításait – az azokat alátámasztó adatokkal együtt – köteles megküldeni az ESMA-nak és az EBH-nak. Az illetékes hatóságnak megállapításait meg kell küldenie a KBER tagjainak is. A 40. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül, amennyiben az illetékes hatóság az értékhatár túllépését állapítja meg, az illetékes hatóság köteles előírni az érintett központi értéktár számára, hogy a (2) bekezdéssel összhangban engedélyt szerezzen be. Az érintett központi értéktárnak hat hónapon belül kell benyújtania az engedélykérelmét.

- (6) Amennyiben az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy egy hitelintézetnek az 59. cikk (3) és (4) bekezdése szerinti kockázatok koncentrációjának való kitettsége nincs kellő mértékben mérsékelve, az illetékes hatóság megkövetelheti a központi értéktártól, hogy egynél több hitelintézetet vagy a (2a) bekezdésben említett központi értéktárat jelöljön ki, vagy, hogy azon túlmenően jelöljön ki hitelintézetet vagy a (2a) bekezdésben említett központi értéktárat, hogy e cikk (2) bekezdésével összhangban saját maga is nyújt szolgáltatásokat.
- (7) A banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására engedéllyel rendelkező központi értéktárnak és a (2a) bekezdés a) pontjával összhangban kijelölt hitelintézetnek mindenkor meg kell felelnie az e rendelet szerinti engedélyezéshez szükséges feltételeknek, és késedelem nélkül értesítenie kell az illetékes hatóságokat az engedélyezés feltételeit érintő minden lényegi változásról.”;

f) a (8) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(8) Az EBH az ESMA-val és a KBER tagjaival szorosán együttműködve szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a (3) bekezdés d) pontjában és a (4) bekezdés d) pontjában említett kockázatalapú többlettőke-követelmény meghatározására.”;

g) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(9) Az EBH – a KBER tagjaival és az ESMA-val szorosán együttműködve – az (5) bekezdésben említett értékhatár meghatározására szolgáló szabályozástechnikai standardtervezeteket, továbbá azokat kísérő, megfelelő kockázatkezelési és prudenciális követelményeket dolgoz ki, a hitelintézeteknek a (2a) bekezdéssel összhangban történő kijelöléséhez kötődő kockázatok mérséklése céljából. E standardok kidolgozása során az EBH köteles figyelembe venni az alábbiakat:

- a) a központi értéktárak és résztvevőik kockázati profiljának esetleges megváltozásából eredő, a piaci stabilitást érintő hatások, beleértve a központi értéktáraknak az értékpapírpiacok működése szempontjából fennálló rendszerszintű jelentőségét;
- b) a hitel- és likviditási kockázatokra gyakorolt hatások a központi értéktárakra, az érintett kijelölt hitelintézetekre és a központi értéktár résztvevőire nézve, amelyek a (4) bekezdés hatálya alá nem tartozó hitelintézeteknél nyitott számlákon keresztül történő pénzeszközfizetések kiegyenlítéséből erednek;

- c) a központi értéktárak azon lehetősége, hogy a pénzeszközfizetéseket több különböző pénznemben egyenlíthetik ki;
- d) annak szükségessége, hogy el kell kerülni a központi banki pénzben történő kiegyenlítésről a kereskedelmi banki pénzben történő kiegyenlítésre való szándékolatlan áttérést, valamint a központi értéktárak eltántorítását a központi banki pénzben történő kiegyenlítésre irányuló erőfeszítésektől; és
- e) annak szükségessége, hogy az Unióban biztosítani kell a központi értéktárak közötti egyenlő versenyfeltételeket.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket ... [e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 1 évvel]-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.”

26. Az 55. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) és a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A központi értéktárnak az 54. cikkben előírtak szerint egy hitelintézet vagy egy banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására engedéllyel rendelkező központi értéktár kijelölésére, vagy a saját maga által bármilyen banki jellegű kiegészítő szolgáltatás nyújtására vonatkozó engedély iránti kérelmet a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságához kell benyújtania.

(2) A kérelemnek minden olyan információt tartalmaznia kell, amely szükséges ahhoz, hogy az illetékes hatóság meggyőződhesen róla, hogy a központi értéktár és adott esetben a kijelölt hitelintézet vagy banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására engedéllyel rendelkező központi értéktár az engedélyezés időpontjáig az e rendeletben meghatározott kötelezettségeinek teljesítéséhez szükséges valamennyi intézkedést megtette. A kérelemnek üzleti tervet kell tartalmaznia, amely meghatározza a nyújtani kívánt banki jellegű kiegészítő szolgáltatásokat, a központi értéktár és adott esetben a kijelölt hitelintézet vagy a banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására engedéllyel rendelkező központi értéktár közötti kapcsolatok strukturális rendszerét, valamint azt, hogy az említett központi értéktár és adott esetben a kijelölt hitelintézet vagy a banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására engedéllyel rendelkező központi értéktár hogyan szándékozik teljesíteni az 59. cikk (1), (3), (4) és (4a) bekezdésében meghatározott prudenciális követelményeket és az 54. cikkben meghatározott egyéb feltételeket.”;

b) az (5) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első, a második és a harmadik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A (4) bekezdés a)–e) pontjában említett hatóságoknak az említett bekezdésben szereplő információk kézhezvételétől számított két hónapon belül indokolással ellátott véleményt kell kibocsátaniuk az engedélyről. Amennyiben valamelyik hatóság az említett határidőn belül nem bocsát ki véleményt, úgy kell tekinteni, hogy kedvező véleményt adott.

Amennyiben a (4) bekezdés a)–e) pontjában említett valamely hatóság elutasító indokolással ellátott véleményt bocsát ki, az engedélyt megadni szándékozó illetékes hatóságnak ezen elutasító vélemény kézhezvételét követő egy hónapon belül közölnie kell a (4) bekezdés a)–e) pontjában említett hatóságokkal az elutasító véleményt eredményező indokokat.

Amennyiben a (4) bekezdés a)–e) pontjában említett hatóságok valamelyike ezen indokok közlését követő egy hónapon belül elutasító véleményt bocsát ki, és az illetékes hatóság ennek ellenére is meg szándékozik adni az engedélyt, az elutasító véleményt adó hatóságok bármelyike az ESMA elé utalhatja az ügyet az 1095/2010/EU rendelet 31. cikke (2) bekezdésének c) pontja szerinti támogatás céljából.”;

ii. a bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az illetékes hatóságnak indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatnia kell a (4) bekezdés a)–e) pontjában említett hatóságokat az engedélyezési eljárás eredményeiről, beleértve a korrekciós intézkedéseket is.”

27. Az 59. cikk a következőképpen módosul:

a) a (4) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a c), a d) és az e) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) minden érintett pénznemben elegendő figyelembe vehető likvid forrást kell fenntartania a kiegyenlítési szolgáltatások időben történő nyújtásához, a potenciális stresszforogatókönyvek széles skálájára és annak részeként azon likviditási kockázatra is tekintettel, amely legalább két olyan – anyavállalataival és leányvállalataival együtt értendő – résztvevő fizetéseképtelenségéből fakad, amellyel szemben a legnagyobbak a kitétségei;

d) figyelembe vehető likvid forrásokkal minden érintett pénznem tekintetében mérsékelnie kell a kapcsolódó likviditási kockázatokat – figyelembe vehető források például a kibocsátó központi banknál és más hitelképes pénzügyi intézetnél tartott pénzeszközök, hitelkeretre vonatkozó kötelezettségvállalás vagy hasonló megállapodások, valamint az olyan, nagymértékben likvid biztosítékok vagy befektetések, amelyek előre megkötött és rendkívül megbízható finanszírozási megállapodások révén még rendkívüli, de valószínű piaci feltételek között is azonnal rendelkezésre állnak és pénzeszközre válthatók –, továbbá azonosítania és mérnie kell, valamint nyomon kell követnie a likviditási kockázatai kezelésére igénybe vett különböző pénzügyi intézményekből fakadó likviditási kockázatát;

e) előre megkötött és rendkívül megbízható finanszírozási megállapodások, hitelkeretre vonatkozó kötelezettségvállalás vagy hasonló megállapodások alkalmazása esetén kizárólag hitelképes pénzügyi intézményeket vehet igénybe likviditássléigálatóként; az egyes likviditássléigálatókra vonatkozóan – beleértve azok anyavállalatát és leányvállalatait is – megfelelő koncentrációs határértékeket kell megállapítania és alkalmaznia;”

ii. az i) pont helyébe a következő szöveg lép:

„i) előre megkötött és rendkívül megbízható megállapodásokkal kell rendelkeznie annak biztosítására, hogy kellő időben pénzeszközre válthassa a nem teljesítő ügyfél által számára szolgáltatott biztosítékot, és kötelezettséget nem tartalmazó megállapodások alkalmazása esetén meg kell állapítania, hogy a kapcsolódó potenciális kockázatokat azonosították és mérsékeltek-e;”

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4a) Amennyiben valamely központi értéktár az 54. cikk (2a) bekezdése első albekezdésének b) pontja értelmében banki jellegű kiegészítő szolgáltatásokat szándékozik nyújtani más központi értéktáraknak, a központi értéktárnak egyértelmű szabályokkal és eljárásokkal kell rendelkeznie az említett szolgáltatások nyújtásából adódó esetleges hitel-, likviditási és koncentrációs kockázatok kezelésére.”;

c) az (5) bekezdés első és második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Az EBH az ESMA-val és a KBER tagjaival szorosán együttműködve szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a hitel- és likviditási kockázatok – beleértve a napközbeni kockázatokat is – nyomon követésére, mérésére, kezelésére, jelentésére és nyilvánosságra hozatalára szolgáló, a (3) és a (4) bekezdés szerinti keretek és eszközök, valamint a (4a) bekezdésben említett szabályok és eljárások részletesebb meghatározására. E szabályozástechnikai standardtervezeteket adott esetben össze kell hangolni a 648/2012/EU rendelet 46. cikkének (3) bekezdésével összhangban elfogadott szabályozástechnikai standardokkal.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket ... [e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 1 évvel]-ig benyújtja a Bizottsághoz.”

28. A 60. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az első albekezdésben említett illetékes hatóságoknak rendszeresen, de legalább kétfévente értékelniük kell, hogy a kijelölt hitelintézet vagy banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására engedéllyel rendelkező központi értéktár teljesíti-e az 59. cikkben foglaltakat, és az e bekezdés alapján végzett felügyeleti tevékenységének eredményeiről – beleértve a korrekciós intézkedéseket és a szankciókat is – tájékoztatniuk kell a központi értéktár illetékes hatóságát, amelynek pedig ezt követően tájékoztatnia kell az 55. cikk (4) bekezdésében említett hatóságokat és adott esetben a 24a. cikkben említett kollégiumot.”;

b) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a bevezető szövegrész helyébe a következő szöveg lép:

„A központi értéktár illetékes hatóságának – az (1) bekezdésben említett illetékes hatóságokkal és az érintett hatóságokkal folytatott konzultációt követően – legalább kétfévente felül kell vizsgálnia és értékelnie kell a következőket:”;

ii. a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A központi értéktár illetékes hatósága köteles rendszeresen, de legalább két évente tájékoztatni az 55. cikk (4) bekezdésében említett hatóságokat és adott esetben a 24a. cikkben említett kollégiumot az e bekezdés alapján végzett felülvizsgálata és értékelése eredményeiről, beleértve a korrekciós intézkedéseket és a szankciókat is.”

29. A 67. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottságnak a 2. cikk (2) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól 2014. szeptember 17-től kezdődő hatállyal.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A Bizottságnak a 7. cikk (5) és (9) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól ... [e módosító rendelet hatálybalépésének napja]-tól/-től kezdődő hatállyal.”;

c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 2. cikk (2) bekezdésében és a 7. cikk (5) és (9) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.”;

d) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A 2. cikk (2) bekezdése, valamint a 7. cikk (5) és (9) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam három hónappal meghosszabbodik.”

30. A 68. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 8. cikkét kell alkalmazni, összefüggésben annak 5. cikkével.”

31. A 69. cikk a következőképpen módosul:

a) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A központi értéktárak engedélyezésére vonatkozó nemzeti szabályok továbbra is alkalmazandók a központi értéktárak, valamint tevékenységeik – köztük a központi értéktárak közötti kapcsolatok – engedélyezéséről szóló, e rendelet szerinti határozat meghozatalának időpontjáig vagy ... [e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 1 évvel]-ig, attól függően, hogy melyik a korábbi időpont.”;

b) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(4a) A harmadik országbeli központi értéktárak elismerésére vonatkozó nemzeti szabályok továbbra is alkalmazandók a harmadik országbeli központi értéktárak, valamint tevékenységeik elismeréséről szóló, e rendelet szerinti határozat meghozatalának időpontjáig vagy ... [e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 3 évvel]-ig, attól függően, hogy melyik a korábbi időpont.

Azon harmadik országbeli központi értéktáraknak, amelyek a harmadik országbeli központi értéktárak elismerésére vonatkozó, alkalmazandó nemzeti szabályok értelmében a melléklet A. szakaszának 1. és 2. pontjában említett alapvető szolgáltatásokat nyújtanak a valamely tagállam 49. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett jogának hatálya alá tartozó pénzügyi eszközök vonatkozásában, erről ... [e módosító rendelet hatálybalépésének napja]-tól/-től számított két éven belül értesíteniük kell az ESMA-t.

Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki azon információk meghatározása céljából, amelyeket a harmadik országbeli központi értéktárak a második albekezdésben említett értesítésben az ESMA rendelkezésére kell bocsátania. Ezeknek az információknak a feltétlenül szükséges mértékre kell korlátozódniuk, beleértve adott esetben, és amennyiben rendelkezésre áll, a következőket:

- a) azon résztvevők száma, amelyeknek a harmadik országbeli központi értéktár a második albekezdésben említett szolgáltatásokat nyújtja vagy szándékozik nyújtani;
- b) a pénzügyi eszközök azon kategóriái, amelyek tekintetében a harmadik országbeli központi értéktár ilyen szolgáltatásokat nyújt; és
- c) az ilyen pénzügyi eszközök teljes volumene és értéke.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket ... [e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 1 évvel]-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

- (4b) Azon harmadik országbeli központi értéktáraknak, amelyek ... [e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 2 évvel] előtt a melléklet A. szakaszának 3. pontjában említett alapvető szolgáltatásokat nyújtottak a valamely tagállamnak a 49. cikk (1) bekezdése második albekezdésében említett jogának hatálya alá tartozó pénzügyi eszközök vonatkozásában, a 25. cikk (2a) bekezdésében említett értesítést ... [e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 2 évvel]-ig kell benyújtaniuk.
- (4c) Amennyiben egy központi értéktár ... [e módosító rendelet hatálybalépésének napja] előtt elismerés iránti hiánytalan kérelmet nyújtott be a 25. cikk (4), (5) és (6) bekezdésével összhangban, de az ESMA az említett időpontig nem bocsátott ki a 25. cikk (6) bekezdése szerinti határozatot, a központi értéktárak elismerésére vonatkozó nemzeti szabályok az ESMA határozatának kibocsátásáig továbbra is alkalmazandók.”;

c) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

- „(6) A 7. cikk ... [e módosító rendelet hatálybalépésének napja] előtt alkalmazandó (14) bekezdése alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus a 7. cikk (5) bekezdése alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus alkalmazásának kezdőnapjáig továbbra is alkalmazandó.

A 7. cikk (15) bekezdésének ... [e módosító rendelet hatálybalépésének napja] előtt alkalmazandó a), b) és g) alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus a 7. cikk (10) bekezdése alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus alkalmazásának kezdőnapjáig továbbra is alkalmazandó.

- (7) Az illetékes hatóságoknak a 24a. cikk (13) bekezdése alapján elfogadott szabályozástechnikai standardok hatálybalépésének napjától számított egy hónapon belül kollégiumokat kell létrehozniuk a 24a. cikk szerint.
- (8) Azon központi értéktárak esetében, amelyek egy másik tagállamban a 23. cikk ... [e módosító rendelet hatálybalépésének napja] előtt alkalmazandó változata alapján nyújtották a melléklet A. szakaszának 1. és 2. pontjában említett alapvető szolgáltatásokat vagy létesítettek fióktelepet, a 23. cikk (3)–(6) bekezdésében meghatározott eljárást csak a következőkkel kapcsolatban kell alkalmazni:
 - a) új fióktelep létesítése;
 - b) változás az említett szolgáltatások körében.”

32. A 72. cikket el kell hagyni.

33. A 74. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a bevezető szövegrész helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az ESMA az EBH-val, valamint az illetékes hatóságokkal és az érintett hatóságokkal együttműködve a trendeket, a potenciális kockázatokat és a gyenge pontokat értékelő jelentéseket nyújt be a Bizottságnak, és – amennyiben szükséges – az e rendelet hatálya alá tartozó szolgáltatások piacát érintő megelőző vagy korrekciós intézkedésekre vonatkozó ajánlásokat tesz. E jelentésekben a következőket kell értékelni:”;

ii. az a), a b) és a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) a belföldi és a határokon átnyúló műveletek kiegyenlítési hatékonysága tagállamonként, figyelembe véve legalább a következőket:

i. a kiegyenlítések megvalósulásának száma, volumene és tendenciái;

ii. a pénzbírságoknak a kiegyenlítések megvalósulására gyakorolt hatása az egyes eszközök tekintetében;

iii. a kiegyenlítések megvalósulásának időtartama és fő okai;

- iv. a pénzügyi eszközök azon kategóriái és azon piacok, ahol a kiegyenlítések megíiusulásának legmagasabb aránya figyelhető meg;
 - v. a kiegyenlítések megíiusulása arányainak nemzetközi összehasonlítása;
 - vi. a 7. cikkben említett pénzbírságok összege;
 - vii. adott esetben a 7a. cikkben említett kötelező kényszerbeszerzések száma és volumene;
 - viii. az illetékes hatóságok által azon helyzetek kezelése érdekében hozott bármely intézkedés, amikor egy központi értéktár kiegyenlítési hatékonysága egy hat hónapos időszakban jelentősen alacsonyabb, mint az uniós piacon rögzített átlagos kiegyenlítéshatékonysági szintek;
- aa) a kiegyenlítéshatékonysági szintek a főbb harmadik országbeli tőkepiacok helyzetével összehasonlítva, valamint az ilyen piacokon forgalmazott eszközök és végrehajtott ügylettípusok tekintetében;
 - b) a kiegyenlítések megíiusulása esetén alkalmazandó pénzbírságok megfelelősége, kitérve különösen arra, hogy szükség van-e nagyobb fokú rugalmasságra az említett pénzbírságok tekintetében az illikvid pénzügyi eszközökkel kapcsolatos megíiusult kiegyenlítések esetén;

c) a központi értéktárak által működtetett értékpapír-kiegyenlítési rendszeren kívül kiegyenlített ügyletek száma, volumene és időbeli alakulása – beleértve a központi értéktárak által működtetett értékpapír-kiegyenlítési rendszeren belül kiegyenlített ügyletek számával és volumenével való összehasonlítást is – a 9. cikk szerint kapott, valamint bármely más releváns információk alapján, továbbá az említett időbeli alakulásnak a kiegyenlítési piaci versenyre gyakorolt hatása és az internalizált kiegyenlítésből a pénzügyi stabilitásra gyakorolt bármely esetleges kockázat;”

iii. a bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„l) a 25. cikk (2a) bekezdésével összhangban benyújtott értesítések kezelése.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

(2) Az (1) bekezdésben említett jelentéseket a következők szerint kell benyújtani a Bizottságnak:

a) az (1) bekezdés a), aa), b), c), i) és l) pontjában említett jelentéseket kétévente;

b) az (1) bekezdés d) és f) pontjában említett jelentéseket háromévente;

- c) az (1) bekezdés g) pontjában említett jelentést legalább háromévente, de legkésőbb a 24. cikkkel összhangban végzett szakértői értékeléstől számított hat hónapon belül;
- d) az (1) bekezdés e), h), j) és k) pontjában említett jelentéseket a Bizottság kérésére.

Az (1) bekezdésben említett jelentéseket az e bekezdés első albekezdésében meghatározott gyakorisággal az adott év április 30-ig meg kell küldeni a Bizottságnak.”;

- c) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(3) Az ESMA a KBER tagjaival szorosan együttműködve ... [e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 1 évvel]-ig, majd azt követően kétévente jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az 5. cikk (2) bekezdésének első mondatában említett időszak (a továbbiakban: a kiegyenlítési ciklus) esetleges lerövidítésével kapcsolatos értékelésről. A jelentésnek a következők mindegyikét tartalmaznia kell:

- a) a kiegyenlítési ciklus lerövidítése helyénvalóságának értékelése, valamint e lerövidítés által a központi értéktárakra, a kereskedési helyszínekre és más piaci résztvevőkre gyakorolt esetleges hatás;

- b) az Unión belüli kiegyenlítési ciklus lerövidítésével járó költségek és előnyök értékelése, adott esetben különbséget téve a különböző pénzügyi eszközök és ügyletkategóriák között;
 - c) a rövidebb kiegyenlítési ciklusra való áttérés részletes ismertetése, adott esetben különbséget téve a különböző pénzügyi eszközök és ügyletkategóriák között;
 - d) a kiegyenlítési ciklusokkal kapcsolatos nemzetközi fejleményeknek és azok uniós tőkepiacokra gyakorolt hatásának áttekintése.
- (4) A Bizottság kérésére az ESMA költség-haszon elemzést készít a kötelező kényszerbeszerzési eljárás bevezetéséről. E költség-haszon elemzésnek a következő elemeket kell tartalmaznia:
- a) a kiegyenlítések megghiúsulásának átlagos időtartama azon pénzügyi eszközök vagy ügyletkategóriák tekintetében, amelyekre a kötelező kényszerbeszerzés alkalmazandó lehetne;
 - b) a kötelező kényszerbeszerzési eljárás bevezetésének az uniós piacra gyakorolt hatása, beleértve a kiegyenlítések azon megghiúsulásai mögött húzódó okok értékelését, amelyekre a kötelező kényszerbeszerzés alkalmazható lenne, valamint annak elemzését, hogy milyen hatásokkal járna, ha bizonyos pénzügyi eszközök és ügyletkategóriák esetében kötelező kényszerbeszerzés lenne alkalmazandó;

- c) hasonló kényszerbeszerzési eljárás alkalmazása összehasonlítható harmadik országbeli piacokon, valamint az uniós piac versenyképességére gyakorolt hatás;
 - d) a kiegyenlítések meghiúsulásából eredő, az uniós pénzügyi stabilitásra gyakorolt bármely egyértelmű hatás;
 - e) az eltérő kiegyenlítés hatékonysági arányokból eredő, az uniós tőkepiacok széttagozottságát érintő bármely egyértelmű hatás, beleértve az ilyen eltérések okait és az azok korlátozását szolgáló megfelelő intézkedéseket.
- (5) Az EBH a KBER tagjaival és az ESMA-val együttműködve éves jelentést tesz közzé azon központi értéktárakkal kapcsolatban, amelyek más központi értéktárakat vagy hitelintézeteket jelölnek ki banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására. Az említett jelentésben figyelembe kell venni az értékhatár illetékes hatóságok általi, az 54. cikk (5) bekezdésében említett nyomon követésével kapcsolatos megállapításokat, valamint az ezen értékhatár alatt banki jellegű kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó központi értéktárakra gyakorolt hitel- és likviditási következményeket.
- (6) Az ESMA a KBER tagjaival folytatott konzultációt követően ... [e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 1 évvel]-ig jelentést nyújt be a Bizottságnak az Unión belüli kiegyenlítési hatékonyság javítását célzó további szabályozási eszközök alkalmazásának megfelelőségéről.

E jelentésnek ki kell terjednie legalább az ügyletek méretének alakítására, a meghíúsuló ügyletek részleges kiegyenlítésére, valamint az automatizált hitelnyújtási és hitelfelvételi programok használatára.

Ezt követően az ESMA – a KBER tagjaival folytatott konzultációt követően – háromévente jelentést tesz az Unióban a kiegyenlítési hatékonyság javítását szolgáló lehetséges további eszközökről. Amennyiben nem azonosítottak új eszközöket, az ESMA tájékoztatja erről a Bizottságot, és nem köteles jelentést benyújtani.

- (7) Az EBH a KBER tagjaival és az ESMA-val szorosan együttműködve ... [e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 2 évvel]-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az 59. cikk (3) bekezdésének g) pontjában említett fennmaradó hitelkockázati kitettségekkel kapcsolatos fennmaradó hitelezési veszteség értékeléséről, és e veszteség kezelésének módjairól. Az említett jelentést a nyilvánosság számára hozzáférhetővé kell tenni.”

34. A 75. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„75. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság ... [e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 5 évvel]-ig felülvizsgálja ezt a rendeletet, és e rendeletről általános jelentést készít. A Bizottság különösen a következőket értékeli:

- a) a 74. cikk (1) bekezdésének a)–l) pontjában említettek, annak megállapításával, hogy vannak-e az e rendelet hatálya alá tartozó szolgáltatások terén folyó versenynek olyan jelentős akadályai, amelyeket nem kezeltek kellőképpen, valamint annak megfontolásával, hogy szükség lehet-e további intézkedésekre a következők érdekében:
 - i. a kiegyenlítési hatékonyság javítása;
 - ii. az adófizetőkre háruló következmények csökkentése a központi értéktárak nemteljesítése esetén;
 - iii. az internalizált kiegyenlítéshez kapcsolódó bármely azonosított versenyképességi vagy pénzügyi stabilitási probléma kezelése;
 - iv. a határokon átnyúló kiegyenlítés előtt álló akadályok minimalizálása;
 - v. megfelelő hatáskörök és információk biztosítása a hatóságok számára a kockázatok nyomon követéséhez;

- b) az uniós központi értéktárakra vonatkozó szabályozási és felügyeleti keret működése, kiváltképp azon központi értéktárak tekintetében, amelyek tevékenységei legalább két tagállamban lényegi fontosságúak az értékpapírpiac működése és a befektetők Unión belüli védelme szempontjából, mindenekelőtt a határokon átnyúló szolgáltatásnyújtásra, a központi értéktárak ügyfelei és résztvevői esetében fennálló esetleges kockázatokra, a befektetővédelemre, valamint az Unió pénzügyi stabilitására összpontosítva;
- c) a harmadik országbeli központi értéktárakra vonatkozó szabályozási és felügyeleti keret működése és hatálya, valamint az ilyen központi értéktárak felügyelete abban az esetben, ha az Unióban nyújtanak szolgáltatásokat, beleértve az ESMA szerepét is.

A Bizottság ezt a jelentést a megfelelő javaslatokkal együtt benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.”

2. cikk

A 236/2012/EU rendelet módosításai

A 236/2012/EU rendelet szövege a következő cikkel egészül ki:

„15. cikk

Kényszerbeszerzési eljárások

Azoknak a tagállami központi szerződő feleknek, amelyek részvény-klíring szolgáltatásokat nyújtanak, biztosítaniuk kell, hogy az alábbi követelményeknek maradéktalanul megfelelő eljárások álljanak rendelkezésre:

- a) ha a részvényeket eladó valamely természetes vagy jogi személy a részvényeket a kiegyenlítés esedékességének napját követő négy üzleti napon belül nem tudja kiegyenlítésre leszállítani, automatikusan eljárás indul az érintett részvények kényszerbeszerzésére annak érdekében, hogy a kiegyenlítéshez azok leszállítását biztosítsák;
- b) ha a részvények leszállításhoz szükséges kényszerbeszerzése nem lehetséges, a teljesítés napján leszállítandó részvények értéke és a vevő által a kiegyenlítés meghiúsulása miatt elszenvedett veszteség összege alapján meghatározott pénzösszeg kerül kifizetésre a vevőnek;
- c) a kiegyenlítést elmulasztó természetes vagy jogi személy az a) és a b) pontok alapján kifizetett teljes összeget megtéríti.”

3. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Az 1. cikk alábbi pontjait azonban ... [e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 2 évvel]-tól/tól kell alkalmazni:

- a) a 3. pont, a 909/2014/EU rendelet 7. cikke (3) bekezdésének a) és b) pontja tekintetében;
- b) a 13. pont a) alpontja;
- c) a 22. pont, a 909/2014/EU rendelet 47a. cikkének (1) és (2) bekezdése tekintetében;
- d) a 25. pont e) alpontja;
- e) a 27. pont a) alpontja.

Ezenkívül, az 1. cikk 33. pontjának a) és b) alpontját 2024. május 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban,

az Európai Parlament részéről

az elnök

a Tanács részéről

az elnök